

รายงานโครงการพิเศษ

อินโฟกราฟิกยาต้านเอชไอวี

Infographic for Anti-HIV Drugs

นางสาวเชษฐธิดา

มีชนะ

นางสาวธนกร

ภัทรโสภาย์

รายงานโครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีมีัลติมีเดีย คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปีการศึกษา 2561

ชื่อโครงการพิเศษ อินโฟกราฟิกยาต้านเอชไอวี

ผู้จัดทำ นางสาวเชษฐธิดา มีชนะ

นางสาวธนภร ภัทรโสภายชัย

ชื่อปริญญา เทคโนโลยี ยิปบัณฑิต

สาขาวิชา เทคโนโลยีมีัลติมีเดีย

คณะ/มหาวิทยาลัย คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

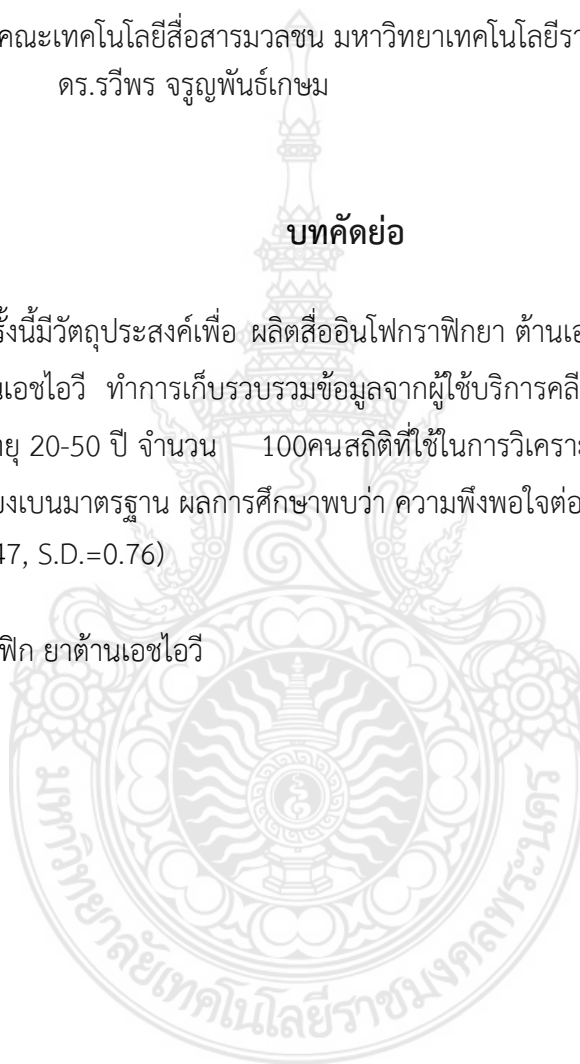
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.รวิพร จรุงฤกษ์เกษม

ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ผลิตสื่ออินโฟกราฟิกยาต้านเอชไอวีและ หาความพึงพอใจที่มีต่ออินโฟกราฟิกยาต้านเอชไอวี ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ใช้บริการคลินิกนิรนาม ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทยที่มีอายุ 20-50 ปี จำนวน 100คนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจต่อสื่ออินโฟกราฟิกยาต้านเอชไอวี อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.47, S.D.=0.76)

คำสำคัญ: อินโฟกราฟิก ยาต้านเอชไอวี

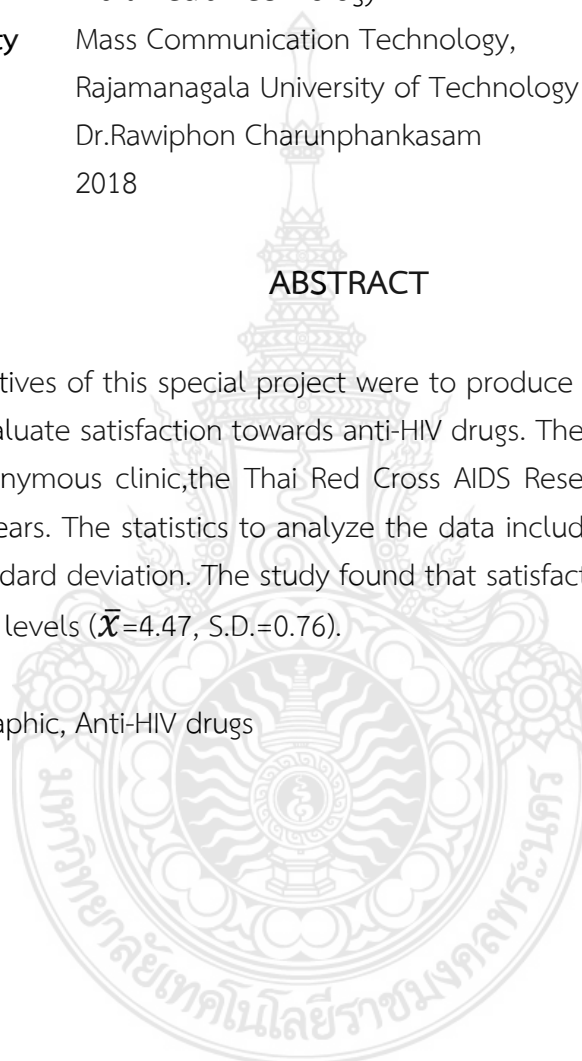

Special Project Title Infographic for Anti-HIVDrugs
Authors Miss Chetida Meechana
MissThanaporn Pattarasopachai
Degree Bachelor of Technology Program
Major Program Multimedia Technology
Faculty/University Mass Communication Technology,
Rajamanagala University of Technology Phra Nakhon
Advisor Dr.Rawiphon Charunphankasam
Academic Year 2018

ABSTRACT

The objectives of this special project were to produce media infographic for anti-HIV drugs and evaluate satisfaction towards anti-HIV drugs. The data collected 100 person from users of anonymous clinic, the Thai Red Cross AIDS Research Centre who was age between 20-50 years. The statistics to analyze the data included frequency, percentage, average, and standard deviation. The study found that satisfaction with media for anti-HIV drugs was at high levels ($\bar{x}=4.47$, S.D.=0.76).

Keywords: Infographic, Anti-HIV drugs

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำโครงการเรื่อง อินโฟกราฟิกยาต้านเอชไอวี เป็นโครงการพิเศษของหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีมีัลติมีเดีย คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โครงการสำเร็จได้ด้วยดีจากความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะจากอาจารย์ดร.รวิพร จรุงฤทธิ์เกษม อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ อาจารย์ดร.วิชชพร เทียบจตุรัส อาจารย์ผู้สอนรายวิชาบริหารจัดการการผลิตมีัลติมีเดีย และอาจารย์ดร.ฉันทนา ปาปัดถา อาจารย์ผู้สอนรายวิชาโครงการพิเศษทางเทคโนโลยีมีัลติมีเดีย

ขอขอบคุณเพจคลินิกนิรนาม ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทย ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ด้านเนื้อหาและคำแนะนำในการสร้างสื่อให้ออกมาน่าสนใจและเข้าใจง่าย

โครงการนี้ได้รับอุดหนุนงบประมาณจากโครงการส่งเสริมสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมเพื่อคนรุ่นใหม่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมให้ความช่วยเหลือทั้งให้ข้อมูล คำแนะนำข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินโครงการพิเศษครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คณะผู้จัดทำ

ใบรับรองโครงการงานพิเศษ

คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เรื่อง อินโฟกราฟิกยาต้านเอชไอวี

โดย นางสาวเชษฐจิศา มีชนะ และ นางสาวธนกร ภัทรโสภายชัย

ได้รับอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีมีัลติมีเดีย

(อาจารย์ลัทธสิทธิ์ ทวีสุข)

กรรมการภายนอก

(อาจารย์ ดร.รวิพร จรุงพันธ์เกษม)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ณัฐภณ สุเมธอริคม)

หัวหน้าสาขาวิชาเทคโนโลยีมีัลติมีเดีย

(อาจารย์อภิญญพัทธ์ กุสิยารังสีฤทธิ์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตการศึกษาของโครงการ	2
1.4 กรอบแนวความคิด	2
1.5 นิยามศัพท์	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 ยาด้านไวรัส	4
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอินโฟกราฟิก	6
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	16
3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน	16
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	20
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	20
3.4 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	20
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	21
บทที่ 4 ผลการดำเนินงาน	22
4.1 การผลิตสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง อินโฟกราฟิก ยาด้านเอชไอวี	22
4.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ชมต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง อินโฟกราฟิก	29
ยาด้านเอชไอวี	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	32
5.1 สรุปผล	32
5.2 อภิปรายผล	33
5.3 ข้อเสนอแนะ	33
เอกสารอ้างอิง	35
ภาคผนวก	37
ก Story Board	38
ข เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	44
ประวัติผู้จัดทำ	48

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
31	ตารางการแปลความหมายข้อมูลของแบบประเมินความพึงพอใจ	21
4.1	เพศของผู้ใช้บริการคลินิกนิรนามและบุคคลทั่วไป	29
4.2	อายุของผู้ที่ชมสื่ออินโฟกราฟิก เรื่องยาต้านเอชไอวี	29
4.3	ผลของความพึงพอใจด้านเนื้อหาของสื่ออินโฟกราฟิก เรื่องยาต้านเอชไอวี	30
4.4	ผลของความพึงพอใจด้านการนำเสนอของสื่ออินโฟกราฟิก เรื่องยาต้านเอชไอวี	31

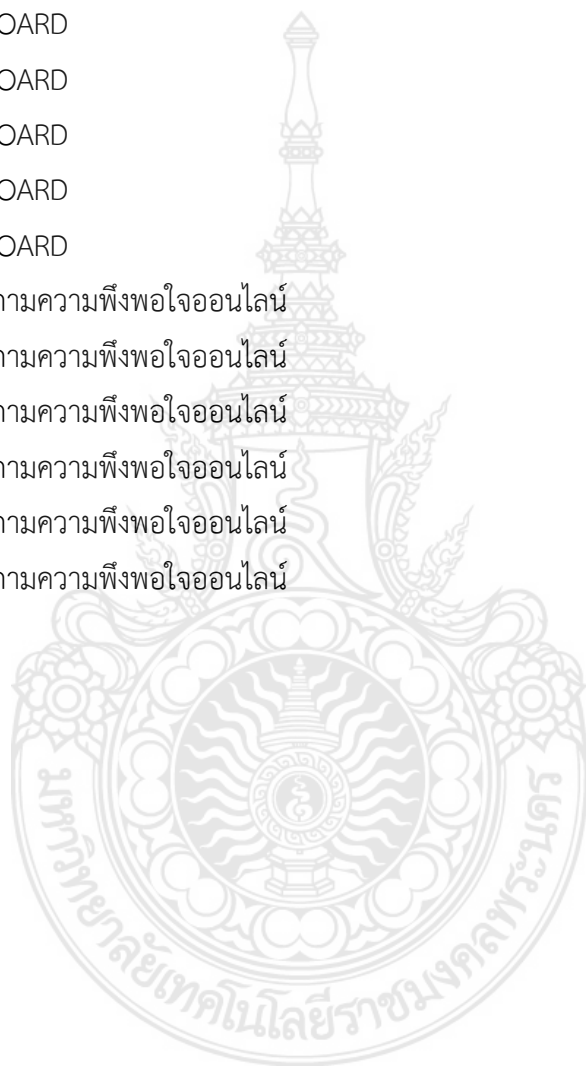

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิด	2
2.1	ระบบสี RGB	10
2.2	ระบบสี CMKY	11
2.3	รูปแบบตัวอักษร Serif	12
2.4	รูปแบบตัวอักษร San Serif	12
2.5	รูปแบบตัวอักษร Script	12
2.6	รูปแบบตัวอักษร Antiqua	13
3.1	ตราฟองค์ประกอบที่ใช้ในชิ้นงาน	17
3.2	ตราฟองค์ประกอบที่ใช้ในชิ้นงาน	17
3.3	นำภาพที่ตราฟมาอนิเมทให้เคลื่อนไหวและตรวจดูความเรียบร้อย	18
3.4	นำภาพที่ตราฟมาอนิเมทให้เคลื่อนไหวและตรวจดูความเรียบร้อย	18
3.5	นำไฟล์ภาพเคลื่อนไหวและไฟล์เสียงมาตัดประกอบกัน	19
3.6	นำไฟล์ภาพเคลื่อนไหวและไฟล์เสียงมาตัดประกอบกัน	19
4.1	หน้าเปิดเรื่อง อินโฟกราฟิก ยาต้านเอชไอวี	22
4.2	อธิบายทางเลือกใหม่ในการป้องกัน	23
4.3	ชื่อเต็มของยา PreP	23
4.4	อธิบายระยะเวลาในการกินยา PreP	24
4.5	ชื่อเต็มของยา PeP	24
4.6	ระยะเวลาในการกินยา PeP	25
4.7	ผลข้างเคียงจากการกินยา	25
4.8	อาการข้างเคียงจากการกินยา	26
4.9	สำหรับผู้ที่ยินยาควรตรวจไตทุกๆ 90 วัน	26
4.10	หลังจากกินยาแพทย์จะนัดตรวจหาเชื้อ HIV ลตรวจหาค่าไต	27
4.11	ผู้ที่มีความเสี่ยงในการติดเชื้อ HIV	27
4.12	ผู้ที่มีความเสี่ยงในการติดเชื้อ HIV	28
4.13	ช่องทางในการรับยา	28

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
ก.1	STORY BOARD	38
ก.2	STORY BOARD	39
ก.3	STORY BOARD	40
ก.4	STORY BOARD	41
ก.5	STORY BOARD	42
ก.6	STORY BOARD	43.
ข.1	แบบสอบถามความพึงพอใจออนไลน์	45
ข.2	แบบสอบถามความพึงพอใจออนไลน์	45
ข.3	แบบสอบถามความพึงพอใจออนไลน์	46
ข.4	แบบสอบถามความพึงพอใจออนไลน์	46
ข.5	แบบสอบถามความพึงพอใจออนไลน์	47
ข.6	แบบสอบถามความพึงพอใจออนไลน์	47

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ประเทศไทยมีผู้ติดเชื้อ HIV เพิ่มขึ้นในทุกๆปี อย่างในปี 2559 พบผู้ป่วยสะสมประมาณ 430,000 คน ในทุกๆ ปียังพบผู้ป่วยรายใหม่เฉลี่ย 7,000 คนต่อปี (สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7, 2560) โดยเฉลี่ยใน 1 ชั่วโมงมีผู้ติดเชื้อรายใหม่ 1 คน เสียชีวิต 2 คน และเสียชีวิตปีละ 1.5 หมื่นคน และแม้ผู้ติดเชื้อรายใหม่ลดลง แต่ก็ยังเป็นอัตราที่ชะลอตัว สำหรับการติดเชื้อ HIV แพทย์ย้ำว่า แม้จะยังไม่มียารักษาให้หายได้ แต่หากรู้ตัวว่าติดเชื้อและขอรับยาต้านไวรัส HIV ได้เร็ว ก็ช่วยให้ผู้ติดเชื้อมีอายุยืนยาวได้เหมือนคนปกติ ถึง 90 % (Nation TV, 2560) ในปัจจุบันได้มีการคิดค้นวัคซีนป้องกันเชื้อ HIV และในตอนนี้ นอกจากวัคซีนป้องกัน ยังมีตัวยาต้านเชื้อเอชไอวีที่มีประสิทธิภาพแน่นอนแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ 1) ยา PEP ย่อมาจาก Post -Exposure Prophylaxis หรือยาเป็บ เป็นยาที่กินหลังมีเพศสัมพันธ์ทันทีหรือภายใน 72 ชั่วโมงหลังจากรับเชื้อมา ถ้าทานหลังจากนั้นหรือทิ้งไว้นานก็จะทำให้ประสิทธิภาพการรักษาไม่ได้ผลการรับประทานยา เป็บ (PEP) จะต้องทานอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหนึ่งเดือน และแบบที่ 2) ยา PrEP ย่อมาจาก PreExposure Prophylaxis หรือยาเพร็บ เป็นยาที่กินก่อนมีเพศสัมพันธ์คือ และเป็นส่วนสำคัญของการให้บริการการป้องกันเชื้อ HIV โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกลุ่มผู้ที่ไม่ติดเชื้อ HIV แต่มีความเสี่ยงสูง เพร็บ คือ สูตรยาต้านไวรัส ที่ให้ทานเป็นประจำวันเพื่อลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV ถ้าเขาไปรับเชื้อมา ซึ่งผู้ติดเชื้อ HIV ส่วนใหญ่จะมาจากคูรักรักที่เป็นเพศชายทั้งคู่และสาวประเภทสองที่มีเพศสัมพันธ์กับชายหรือกลุ่มผู้ชายบริการทางเพศ ซึ่งตัวยาทั้ง ยา PEP และ ยา PrEP นี้ยังไม่ค่อยเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายมากนัก เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสนใจ คิดว่าเป็นเรื่องไกลตัวจึงทำให้ยา PEP และ ยา PrEP ไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย และอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ยาต้านเอชไอวียังไม่เป็นที่รู้จักอาจจะมีมาจากสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ ซึ่งส่วนใหญ่สื่อที่ใช้เป็นสื่อประเภทวิดีโอ บทความและวารสาร สื่อประชาสัมพันธ์เหล่านี้เป็นสื่อเดิมที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ อาจจะเป็นสื่อที่ไม่น่าสนใจและเนื้อหาจืดจางทำให้คนทั่วไปไม่ให้ความสนใจ ผู้จัดทำจึงเห็นว่าควรที่จะผลิตสื่อประชาสัมพันธ์โดยนำเสนอในรูปแบบของอินโฟกราฟิก เนื่องจากอินโฟกราฟิกเป็นการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบภาพที่สามารถเข้าใจได้ง่ายและใช้เวลาไม่นานในการดูและทำความเข้าใจ

จุดประสงค์ ภูมิศาสตร์ (2560) อธิบายเกี่ยวกับอินโฟกราฟิกที่นำเสนอสื่อเป็นแบบ 2 มิติ อินโฟกราฟิกสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่คือ อินโฟกราฟิกที่เน้นด้านผลสำรวจหรืองานวิจัย Expeiorative และเน้นไปทางด้านการถ่ายทอดข้อมูล narrative ซึ่งทั้ง 2 รูปแบบมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันอย่างเช่น อินโฟกราฟิกที่เน้นด้านผลสำรวจหรืองานวิจัยจะให้ความสำคัญด้านข้อมูลและตัวเลขโดยองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ไม่ได้มีความหมายสะท้อนตัวข้อมูลจะไม่ถูกนำมาใช้ลักษณะการออกแบบจะเรียบง่าย ส่วนอินโฟกราฟิกที่เน้นด้านการถ่ายทอดข้อมูลจะให้ความสำคัญด้านข้อมูลเช่นกันแต่จะเน้นสร้างความเข้าใจ ดึงดูดความสนใจ โครรวมถึงความสวยงามด้วยนั่นเอง ข้อดีของอินโฟกราฟิก คือ น่าสนใจและผู้ชมไม่จำเป็นต้องใช้เวลาจดจำมาก ข้อมูลไม่เยอะเกินความจำเป็น ง่ายต่อการรับชมง่ายต่อความเข้าใจ ง่ายต่อการเข้าถึงกลุ่มคนจำนวนมาก ผู้คนชอบแชร์อินโฟกราฟิกผ่านโซเชียลเน็ตเวิร์ค

ดังนั้น ผู้จัดทำจึงมีความสนใจจัดทำสื่อนำเสนอต่อต้านเชื้อ HIV ในรูปแบบของอินโฟกราฟิกเพื่อนำไปใช้เป็นสื่อประชาสัมพันธ์ได้ เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายเพื่อลดความเสี่ยงจากการติดเชื้อ HIV ให้แก่ผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อและไม่มั่นใจในความสามารถของตัวเอง ซึ่งสื่ออินโฟกราฟิกจะต้องให้ผู้ที่มีความเสี่ยง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันการติดเชื้อ HIV จึงอาจทำให้อัตราการติดเชื้อ HIV จะได้ลดลง

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 เพื่อผลิตสื่ออินโฟกราฟิกต่อต้านเอชไอวี
- 1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ชมต่ออินโฟกราฟิกต่อต้านเอชไอวี

1.3 ขอบเขตการศึกษาของโครงการ

โครงการพิเศษนี้มีขอบเขตการศึกษา 3 ด้าน คือ

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

สื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบอินโฟกราฟิกต่อต้านเอชไอวี ซึ่งจะมีเนื้อหาครอบคลุมไปถึงประเภทและวิธีการใช้ยาต้านเอชไอวี ผลข้างเคียงจากการใช้ยา และมีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อ Infographic ได้แก่ ยาต้านไวรัส ประวัติอินโฟกราฟิก

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากร

ผู้ใช้บริการคลินิกนิรนาม ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทย อายุ 20-50 ปีขึ้นไป โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน

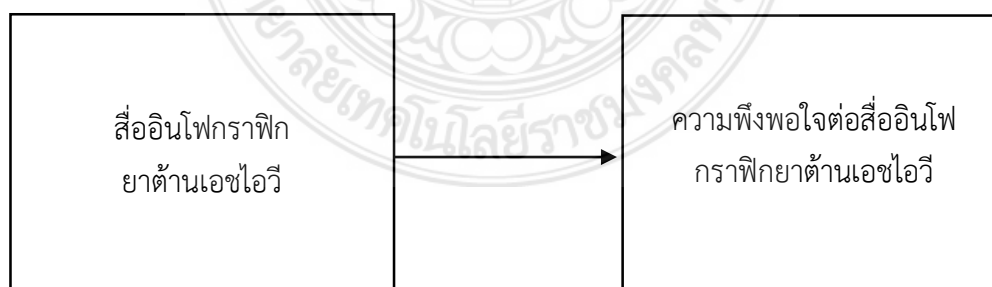
1.3.3 ขอบเขตด้านเวลา

การดำเนินการระหว่าง พฤศจิกายน 2560 ถึง กุมภาพันธ์ 2562

1.4 กรอบแนวคิด

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิด

1.5 นิยามศัพท์

เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการ คณะผู้จัดทำจึงขอกำหนดความหมายของศัพท์ต่างๆ ที่ใช้ในงานโครงการ ดังนี้

1.5.1 โมชันอินโฟกราฟิก (Motion Infographic) หมายถึง การเคลื่อนไหว อาจจะอยู่ในรูปแบบของวิดีโอหรือไฟล์เคลื่อนไหวอื่น ๆ ถูกใช้ในการเล่าเรื่องหรืออธิบายกลไกต่าง ๆ มีข้อดีคือดึงดูดความสนใจได้มาก เข้าใจง่าย ใช้เวลาในการทำความเข้าใจสั้นๆ ซึ่งต่างจากอินโฟกราฟิกแบบภาพนิ่งและไม่เหมาะกับข้อมูลที่ต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจ รวมถึงมีขนาดของไฟล์ที่ใหญ่ที่สุด โมชันอินโฟกราฟิกนั้นไม่ได้ถูกจำกัดให้อยู่ในรูปแบบของงานกราฟิกเสมอไป อาจใช้การนำเสนอรูปแบบที่ต่างออกไปเพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับอินโฟกราฟิกได้

1.5.2 ยาด้านเอชไอวี เป็นยาด้านรีโทรไวรัสจะจัดอยู่ในกลุ่มยาซีโดวูดีน ยาเอฟฟาเวเรนซ์ ยาบาคาเวียร์ ยามามิวูดีน ยาสตาวูดีน และยานิวริราปีนเป็นต้น โดยยาชนิดเหล่านี้สามารถใช้ร่วมกับประเภทยาด้านแบบฉุกเฉินคือ ยาเป็ปกับยาแพรรีบ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

โครงการนี้มีประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับดังนี้

- 1.4.1 ได้สื่ออินโฟกราฟิกเรื่องยาด้านเอชไอวี
- 1.4.2 ได้ทราบความพึงพอใจของผู้ชม Infographic เรื่อง ยาด้านเอชไอวี
- 1.4.3 ได้ความรู้ในเรื่องของยาด้านเอชไอวี

บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำโครงการเรื่อง สื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง ยาต้านเอชไอวี คณะผู้จัดทำได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 ยาต้านไวรัส
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอินโฟกราฟิก
 - 2.2.1 ความหมายของอินโฟกราฟิก
 - 2.2.2 ประเภทของอินโฟกราฟิก
 - 2.2.3 ขั้นตอนการออกแบบอินโฟกราฟิกและการทำแอนิเมชัน
 - 2.2.4 ทฤษฎีสี
 - 2.2.5 รูปแบบตัวอักษร
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ยาต้านไวรัส

พรลภัส บุญสอน (2560) ได้อธิบายเกี่ยวกับยาต้านไวรัสที่ใช้รักษาอาการต่างๆ ที่เกิดจากการติดเชื้อไวรัส โดยยาต้านไวรัสแต่ละชนิดจะใช้กับเชื้อไวรัสชนิดที่แตกต่างกัน ซึ่งยาต้านไวรัสแบ่งเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่

2.1.1 ยารักษาอาการติดเชื้อเฮอร์ปีส์ซิมเพลกซ์ไวรัสและเชื้อวาริเซลลาซอสเตอร์ไวรัส เป็นยาที่ทำให้เกิดโรคเริมและโรคงูสวัด ยากลุ่มนี้จะจัดอยู่ในตัวยาต่อไปนี้ เช่น ยาอะไซโคลเวียร์ (Acyclovir) ยาวาลาไซโคลเวียร์ (Valacyclovir) ยาแฟมไซโคลเวียร์ (Famciclovir) ยาเพนไซโคลเวียร์ (Penciclovir) ยาไวดาราบิน (Vidarabine) ยาไตรฟลูริดีน (Trifluridine) เป็นต้น

2.1.2 ยารักษาอาการติดเชื้อไซโตเมกะโลไวรัสหรือซีเอ็มวี (Cytomegalovirus or CMV) ที่ทำให้เกิดโรคติดเชื้อซีเอ็มวี เช่น ยาแกนไซโคลเวียร์ (Ganciclovir) ยาวาลแกนไซโคลเวียร์ (Valganciclovir) ยาไซโดโฟเวียร์ (Cidofovir) ยาฟอสคาร์เน็ต (Foscarnet) และยาโฟมิเวียร์เซน (Fomivirsen)

2.1.3 ยารักษาอาการติดเชื้ออินฟลูเอนซาไวรัส (Influenza virus) ทำให้เกิดโรคไข้หวัดใหญ่ เช่น ยาอะแมนทาดีน (Amantadine) ยาไรแมนทาดีน (Rimantadine) ยาโอเซลทามิเวียร์ (Oseltamivir) และยาซานามิเวียร์ (Zanamivir)

2.1.4 ยารักษาโรคไวรัสตับอักเสบ (Viral hepatitis) เช่น ยาอินเตอร์เฟอรอน (Interferon / IFN) ยาไรบาวิริน (Ribavirin) ยาอะดีโฟเวียร์ (Adefovir) ยาเอมตริซิตาบิน (Emtricitabine) ยาเอ็นทีคาเวียร์ (Entecavir) ยาลามิวูดีน (Lamivudine) ยาเทลบิวูดีน (Telbivudine) และยาทีโนโฟเวียร์ (Tenofovir)

2.1.5 ยาต้านเอชไอวี (Human immunodeficiency virus HIV) เป็นยาต้านรีโทรไวรัสจัดอยู่ในกลุ่มยาซิดอวูดีน (Zidovudine) ยาเอพฟาไวเร็นซ์ (Zidovudine) ยาอะบาคาเวียร์ (Abacavir)

ยาลามิวูดีน (Lamivudine) ยาสตาวู ดีน (Stavudine) และยานิวิราปีน (Nevirapine) เป็นต้น โดยยาชนิดเหล่านี้สามารถใช้ร่วมกับประเภทยาต้านแบบฉุกฉินคือ ยาเป็ป (PEP) และ ยาเพิร์บ (PrEP)

2.1.5.1 ยาเพิร์บ (PrEP ย่อมาจาก PreExposure Prophylaxis) เป็นส่วนสำคัญของการให้บริการการป้องกันเชื้อเอชไอวี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้ที่ไม่ใช่เอชไอวีแต่มีความเสี่ยงสูงเพิร์บ คือสูตรยาต้านไวรัสที่ให้ทานเป็นประจำวันเพื่อลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี เพิร์บให้ผลที่มีประสิทธิภาพมากในกลุ่มชายรักชายและสาวประเภทสองที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย สูตรยานี้ยังอยู่ในระหว่างการศึกษาวินิจฉัยว่ามีความปลอดภัยและมีประสิทธิภาพในการลดการติดเชื้อเอชไอวีหรือไม่ ในกลุ่มชายหญิงทั่วไปและในกลุ่มผู้ใช้เข็มฉีดยาเสพติด ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2553 National Institutes of Health (NIH) หรือสถาบันวิจัยสุขภาพได้ประกาศผลการวิจัยว่า ในการจ่ายยาต้านไวรัสสามารถป้องกันเอชไอวีด้วยได้หรือไม่ ผลปรากฏว่ายาทานที่หลายคนรู้จักในนาม ทรูวาต้า (Truvada) ให้ผลโดยเฉลี่ยถึง 44% ในการเพิ่มการป้องกันเชื้อเอชไอวีในกลุ่มชายรักชายและสาวประเภทสองที่ได้รับประทานยาต่อเนื่องเป็นเวลาหนึ่งเดือน ควบคู่ไปกับตรวจเลือดและใช้ถุงยางอนามัยรวมถึงการมีเพศสัมพันธ์วิธีอื่น โดยการศึกษาวิจัยยังอยู่ในระหว่างงานวิจัยว่ายาต้านจะสามารถใช้ได้ในกลุ่มชายหญิงและผู้ไม่ใช่ยาหรือไม่ โดยผลปรากฏว่า การรับประทานยาทรูวาต้าสำหรับผู้หญิงที่ออกมาเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2554 นั้นยังไม่ปรากฏผลงานวิจัยออกมากองควบคุมโรค หรือ CDC คือหน่วยงานหลักในการพัฒนานโยบายในการให้บริการการรับประทานยาเพิร์บ ทว่า ขณะที่ยังรอการอนุมัติอยู่นั้น กองควบคุมโรคได้พัฒนาวิธีการจ่ายยาเพิร์บสำหรับป้องกันเชื้อเอชไอวีในกลุ่มชายรักชายที่มีความเสี่ยงสูง

Aidumlove.org (2560) กองควบคุมโรค สหรัฐอเมริกาได้ออกคำแนะนำกลุ่มชายรักชาย ณ ปัจจุบันนี้ ยาเพิร์บให้ผลในการลดการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มชายรักชายหรือไบเซ็กชวลและสาวประเภทสองที่มีเพศสัมพันธ์กับชายเท่านั้น ซึ่งยังไม่มีข้อมูลรองรับถึงประสิทธิภาพสำหรับชายหญิงและผู้ใช้ยาเสพติด เพิร์บควรใช้ในกลุ่มบุคคลที่ได้รับการรับรองว่าเป็นผู้ไม่มีเชื้อเอชไอวีเท่านั้น การตรวจเชื้อเอชไอวีในขั้นตอนแรกของการรับบริการถือว่าเป็นการตรวจอย่างสม่ำเสมอที่มีความสำคัญมากต่อผู้ใช้เพิร์บ ผู้ที่รับประทานยาเพิร์บไม่ควรมองว่าเพิร์บเป็นวิธีแรกที่จะป้องกันเอชไอวี แต่ให้มองว่าเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ เมื่อทานควบคู่ไปกับการตรวจเชื้ออย่างสม่ำเสมอพร้อมกับการป้องกันด้วยวิธีอื่นๆ ดังนั้นยังจะต้องใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ ตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีอย่างสม่ำเสมอ ตรวจรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของตนเองอย่างสม่ำเสมอ เพราะโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพิ่มความเสี่ยงของการติดเชื้อ รับข้อมูลและคำแนะนำของการรับประทานยาทุกครั้ง รวมถึงลดความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ป้องกันและการใช้ยาเสพติด ลดจำนวนคู่นอนลง การรับประทานยาเพิร์บเป็นประจำทุกวันสำคัญมากเพราะงานวิจัยระบุว่า เพิร์บ ให้ผลในการป้องกันในระดับที่สูงในกลุ่มที่ทานเป็นประจำ การป้องกันจะไม่ได้ผลในกลุ่มที่ไม่ทานยาอย่างต่อเนื่อง การทานยาเพิร์บจะต้องทานควบคู่ไปกับการได้รับคำปรึกษาเรื่องสุขภาพและตรวจเอชไอวีและมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย ผู้ใดที่คิดว่าตัวเองควรรับประทานยาเพิร์บควรปรึกษาแพทย์

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอินโฟกราฟิก

2.2.1 จุติพงษ์ ภูสุมาศ (2560) อธิบายถึงอินโฟกราฟิกที่เกิดขึ้นจากการรวมข้อมูล อันเป็นศาสตร์และงานออกแบบเป็นศิลป์เข้ามารวมกันเป็นสื่อกลางให้ผู้อ่านรู้สึกคุ้นเคยเข้าใจง่ายไปพร้อมกับได้รับข้อมูลอย่างครบถ้วนตรงตามที่ต้องการ

อินโฟกราฟิกคืออะไร Infographic คำว่าอินโฟกราฟิกเกิดจากการผสมระหว่างคำว่า Information ซึ่งแปลว่าข้อมูล กับคำว่ากราฟิก ซึ่งหมายถึงอะไรก็ตามที่เกี่ยวข้องกับการสร้างภาพให้ปรากฏขึ้นดังนั้นอินโฟกราฟิกจึงมีความหมายถึงการนำข้อมูลมาสรุปและจัดทำเป็นสื่อกราฟิก ดังนั้นอินโฟกราฟิกที่ดีจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในเนื้อหามากขึ้นสามารถเปลี่ยนข้อมูลที่ยุ่งยากซับซ้อนให้เข้าใจได้ง่ายผ่านกราฟิกรูปแบบต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นต้องมีใครมาแนะนำเพิ่มเติม หากมองย้อนกลับไปในเราจะพบว่าอินโฟกราฟิก เป็นสิ่งที่ถูกสร้างและใช้งานมาอย่างยาวนานก่อนที่มนุษย์จะประดิษฐ์ตัวอักษรได้สิริเริ่มตั้งแต่ 3 หมื่นปี ก่อนคริสตกาลมนุษย์โครมันยอง เป็นมนุษย์ยุคแรกที่ได้รู้จักการวาดภาพระบายสีภายในชั้นที่อยู่อาศัยหรือบนหินแม้จะเป็นยุคที่ไร้ซึ่งภาษาพูดและเขียนแต่พวกเขาพยายามถ่ายทอดสิ่งที่พวกเขาเจอในแต่ละวันผ่านการวาดภาพบนผนังโดยการวาดสัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อแทนสิ่งต่าง ๆ รอบตัวรวมถึงใช้อธิบายจำนวนของสิ่งนั้น งานอินโฟกราฟิกชั้นยอดในยุคก่อนประวัติศาสตร์นั้นเกิดขึ้นที่อียิปต์ เมื่อราว 2000 ปี ก่อนคริสตกาล โดยถูกเขียนออกมาในรูปแบบอักษรภาพเฮียโรกลิฟฟิก ซึ่งจารึกเรื่องราวในชีวิตประจำวันหน้าที่การทำงานตลอดจนความเชื่อที่มีในยุคนั้น ส่วนอินโฟกราฟิกในยุคปฏิวัติเริ่มต้นในปีคริสต์ศักราช 1626 เมื่อ คริสตอฟ ไซเนอร์ นักดาราศาสตร์และนักบวชชาวเยอรมัน ได้ตีพิมพ์หนังสือที่มีการอธิบายลักษณะการหมุนของดวงอาทิตย์ด้วยการวาดรูปอธิบายในหนังสือ และหนึ่งในอินโฟกราฟิกที่โด่งดังเกิดขึ้นใน ปี ค.ศ. 1857 โดย ฟลอเรนซ์ ไนติงเกิล (Florence Nightingale) พยาบาลชาวอังกฤษที่อธิบายถึงสาเหตุการตายของทหารในแต่ละเดือน จัดทำขึ้นเพื่อเสนอต่อราชินีวิกตอเรียโดยมีจุดประสงค์ให้ราชินีให้ความสำคัญกับโรงพยาบาลทหารมากขึ้นนั่นเอง เทคนิคที่ใช้สร้างอินโฟกราฟิกนี้ เรียกว่า Coxcomb อันเป็นการผสมระหว่างแผนภูมิซ้อนกับกราฟวงกลมโดยการกระจายออกจากจุดศูนย์กลางจนดูเหมือนกับกลีบดอกกุหลาบจนต่อมาผู้คนเรียกผลงานชิ้นนี้ว่า Nightingale Rose Diagram ซึ่งหลังจากการเกิดของอินโฟกราฟิกได้ถูกนำมาใช้ตลอดเวลาผ่านการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่นเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลใหม่ๆ การนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยในการออกแบบจนออกมาเป็นลักษณะของอินโฟกราฟิกที่เราเห็นผ่านสื่อต่าง ๆ ในลักษณะในปัจจุบันและในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาอัตราความสนใจในอินโฟกราฟิกเพิ่มสูงขึ้นอย่างก้าวกระโดด อันเนื่องมาจากโซเชียลเน็ตเวิร์คที่เติบโตนั่นเอง

2.2.2 ประเภทของอินโฟกราฟิก สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่คือ อินโฟกราฟิกที่เน้นด้านผลสำรวจหรืองานวิจัย Expeiorative และเน้นไปทางด้านการถ่ายทอดข้อมูล Narrative ซึ่งทั้ง 2 รูปแบบมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันอย่างเช่น อินโฟกราฟิกที่เน้นด้านผลสำรวจหรืองานวิจัยจะให้ความสำคัญด้านข้อมูลและตัวเลขโดยองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ไม่ได้มีความหมายสะท้อนตัวข้อมูลจะไม่ถูกนำมาใช้ลักษณะการออกแบบจะเรียบง่าย ส่วนอินโฟกราฟิกที่เน้นด้านการถ่ายทอดข้อมูลจะให้ความสำคัญด้านข้อมูลเช่นกันแต่จะเน้นสร้างความเข้าใจ ดึงดูดความสนใจ ใคร่รวมถึงความสวยงามด้วยนั่นเอง

สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทคือ

2.2.2.1 Interactive Infographic หรืออินโฟกราฟิกที่มีการปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับผู้ชม เปลี่ยนการแสดงผลได้ตามสิ่งที่ผู้ชมเลือกอินโฟกราฟิก ลักษณะนี้มักนำไปใช้บนเว็บไซต์ที่มีข้อดีคือ เข้าใจได้ง่ายหาข้อมูลสามารถแบ่งได้หลายกลุ่มหลายรูปแบบสามารถปรับปรุงข้อมูลได้ตลอดเวลาแต่ข้อเสียคือผู้ผลิตต้องมีความเข้าใจในการเขียนโปรแกรมและการจัดการฐานข้อมูลรวมถึงมีข้อจำกัดในการแสดงผลบนอุปกรณ์แต่ละชนิดและมีความยุ่งยากในการจัดพิมพ์ส่งให้เรามา

2.2.2.2 Motion Infographic หรืออินโฟกราฟิกที่มีการเคลื่อนไหวโดยอาจจะอยู่ในรูปแบบของวิดีโอหรือไฟเคลื่อนไหวอื่น ๆ มักถูกใช้ในการเล่าเรื่องหรืออธิบายกลไกต่าง ๆ มีข้อดีคือดึงดูดความสนใจได้มาก เข้าใจง่าย อินโฟกราฟิกแบบภาพนิ่งและไม่เหมาะกับข้อมูลที่ต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจรวมถึงมีขนาดของไฟล์ที่ใหญ่ที่สุด โมชันอินโฟกราฟิกนั้นไม่ได้ถูกจำกัดให้อยู่ในรูปแบบของงานกราฟิกเสมอไปอาจใช้การนำเสนอรูปแบบที่ต่างออกไปเพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับอินโฟกราฟิกได้ เช่นองค์กร Active for Life ผนวกรวมและจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เด็กเป็นคน Active มากขึ้น โดยชวนเด็กมาออกกำลังกายผ่านอินโฟกราฟิกแบบวิดีโอ ที่มีเหล่าเด็กๆ มาช่วยสร้างสีสันและให้ข้อมูลได้อย่างสนุกสนาน

2.2.2.3 Motion graphic อีกประเภทหนึ่งที่กำลังเริ่มเป็นที่นิยมมากขึ้นในปัจจุบันคือที่โฟกราฟิกซึ่งเป็นการรวมกันระหว่างคำว่า Graphics Interchange Format + Graphics + Information เป็นภาพเคลื่อนไหวสั้น ๆ ควรไปมา เหมาะกับการอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ อย่างต่อเนื่อง ขนาดไฟล์ไม่ใหญ่มากและผู้ชมส่วนมากจะดูพวกกราฟิกหลายรอบเพราะจะพยายามทำความเข้าใจในรายละเอียดแต่ละจุดซึ่งจะทำให้เกิดการจดจำมากขึ้น

อินโฟกราฟิกได้มีการพัฒนาเนื่องจาก สามารถประยุกต์ใช้ได้หลากหลายรูปแบบดูน่าสนใจและผู้ชมไม่จำเป็นต้องใช้เวลาจดจำมากนัก ลดปัญหาด้านข้อมูลที่ยะเยิ่นเย้อความจำเป็น ง่ายต่อการรับชมสามารถทำความเข้าใจได้ง่ายๆ เพิ่มประสิทธิภาพในการจดจำข้อมูลได้มากขึ้นผ่านกราฟิก รูปแบบต่างๆ เข้าถึงกลุ่มคนจำนวนมาก ไม่ถูกจำกัดในเรื่องของเวลา อายุ เชื้อชาติ ภาษา เป็นต้นและผู้คนยังชอบแชร์อินโฟกราฟิกผ่านโซเชียลเน็ตเวิร์ค

2.2.3 ขั้นตอนการออกแบบอินโฟกราฟิก Hyperakt's Josh Smith (ม.ป.ป.) ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ ได้ค้นพบกระบวนการที่ดีในการออกแบบอินโฟกราฟิก 10 ขั้นตอน 1) การรวบรวมข้อมูล คัดเลือกข้อมูลดิบที่รวบรวมมาแต่ยังไม่เป็นระเบียบ 2) การอ่านข้อมูลทั้งหมด การอ่านข้อมูลเฉพาะจุดเน้นหรืออ่านอย่างผิวเผินให้ผ่านไปอย่างรวดเร็วเพราะคิดว่าเสียเวลาจะ ทำให้ได้ข้อมูลไม่สมบูรณ์ 3) การค้นหาวิธีการเล่าเรื่อง การนำเสนอข้อมูลที่นำเสนอจะทำให้อินโฟกราฟิกน่าเบื่อเว้นแต่ว่าจะค้นพบการนำเสนอเรื่องราวที่ดึงดูดความสนใจ 4) การระบุปัญหาและความต้องการ เมื่อได้ข้อมูลมาแล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้อง อาจมีข้อมูลที่ไม่สนับสนุนหัวข้อหรือประเด็นที่เราต้องการนำเสนอ ควรมีการอภิปรายหาข้อสรุปที่แท้จริงเพื่อระบุปัญหาและความต้องการ 5) การจัดลำดับโครงสร้างข้อมูล การจัดลำดับขั้นของข้อมูลเป็นที่นิยมในการสรุปข้อมูล เป็นการนำผู้ชมให้มองเห็นภาพรวมตั้งแต่ ต้นจนจบ เป็นวิธีการจัดการกับข้อมูลในการสร้างอินโฟกราฟิกและสร้างความสนใจของผู้ชม 6) การออกแบบโครงสร้างข้อมูล เมื่อพิจารณาตรวจสอบคัดเลือกข้อมูลอย่างละเอียดแล้ว จัดแบ่งข้อมูลเป็นลำดับขั้น และออกแบบโครงสร้างของข้อมูล 7) การเลือกรูปแบบอินโฟ

กราฟิก เมื่อสิ้นสุดการกำหนดภาพหรือกราฟิกที่เป็นตัวแทนของข้อมูลแล้ว การจัดทำข้อมูลที่ดีที่สุดคือ การนำเสนอข้อมูลด้วยแผนผังหรือกราฟต่าง ๆ 8) การกำหนดภาพให้ตรงกับหัวข้อ การเลือกใช้ภาพในการทำอินโฟกราฟิกให้ดูดีมีสองแนวคิด คือ ใช้ข้อมูลดิบมาจัดทำเป็นกราฟ หรือแผนผังที่น่าสนใจ ควรผสมผสานวิธีการใช้กราฟ แผนผัง และแผนผัง ตกแต่งองค์ประกอบด้วยการวาดลายเส้นหรือนำภาพที่เป็นตัวแทนของข้อมูลมาจัดวางซ้อนกัน อาจเสริม ด้วยข้อมูล สื่อตราสัญลักษณ์ และเนื้อหาในการออกแบบให้ตรงกับหัวข้อ 9) การตรวจสอบข้อมูลและทดลองใช้เมื่อออกแบบอินโฟกราฟิกเสร็จแล้วเริ่มตรวจสอบข้อมูลอย่างละเอียด ผู้ชมจะดูทั้งข้อมูลและภาพที่เล่าเรื่องราว เพื่อให้แน่ใจว่าผลงานที่เสร็จแล้วมีคุณภาพตรงกับหัวข้อและเป้าหมาย 10) การแบ่งปันความรู้ในอินเทอร์เน็ต อินโฟกราฟิกส่วนใหญ่เผยแพร่แบ่งปันในอินเทอร์เน็ต มีแพร่หลายเป็นที่นิยม เป็นการทดสอบผลงาน

ขั้นตอนในการทำแอนิเมชัน สนั่น สระแก้ว (ม.ป.ป.) 1) เขียนเรื่องหรือบท (story) เป็นสิ่งแรกเริ่มที่สำคัญที่สุดในการผลิตชิ้นงานแอนิเมชันและภาพยนตร์ทุกเรื่อง แอนิเมชันจะสนุกหรือไม่ ล้วนขึ้นอยู่กับเรื่องหรือบท 2) ออกแบบภาพ (visual design) หลังจากได้เรื่องหรือบทมาแล้ว ก็จะคิดเกี่ยวกับตัวละครว่า ควรมีลักษณะหน้าตาอย่างไร สูงเท่าใด ฉากควรมีลักษณะอย่างไร และสีอะไร ในขั้นตอนนี้อาจทำก่อน หรือทำควบคู่ไปกับบทภาพ (storyboard) ก็ได้ บอร์ดภาพนิ่งหรือสตอรี่บอร์ด (Story Board) คือ การเตรียมการนำเสนอข้อความ ภาพ รวมทั้งสื่อในรูปแบบมัลติมีเดียต่าง ๆ ลงบนกระดาษ การนำเสนอเนื้อหาและลักษณะการนำเสนอ ขั้นตอนการสร้างสตอรี่บอร์ดรวมไปถึงการเขียนสคริปต์ ซึ่งได้แก่ เนื้อหา ข้อมูล คำถาม ผ คำแนะนำ คำชี้แจง ข้อความเรียก ความสนใจ เสียง ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว ฅนอมพร เลหาจรัสแสง (2541) การจัดทำสตอรี่บอร์ดที่มีลักษณะมัลติมีเดียนั้นจะต้องมีการออกแบบภาพ ข้อความ เสียง และการเคลื่อนไหวให้เข้ากับเนื้อหาบทเรียน ซึ่งจะต้องผ่านกระบวนการทำงานที่เป็นมาตรฐาน ในการคิด การสร้างสตอรี่บอร์ดเริ่มต้นด้วย การทำแบบร่างและการจัดวางเบื้องต้น โดยการร่างแบบ คือ การวาดเพื่อถ่ายทอดความคิดเบื้องต้นด้วยดินสอ หรือปากกาด้วยลายเส้นง่าย ๆ หรือใช้คอมพิวเตอร์ในการร่างแบบ เพื่อให้การนำเสนอข้อความและสื่อในรูปแบบต่าง ๆ เหล่านี้เป็นไปอย่างเหมาะสมตามลำดับขั้นตอนบนจอคอมพิวเตอร์ 3) ทำบทภาพ (storyboard) คือ การนำบทที่เขียนขึ้นนั้นมาทำการจำแนกมุมภาพต่าง ๆ โดยการร่างภาพลายเส้น ซึ่งแสดงถึงการดำเนินเรื่องพร้อมคำบรรยาย อย่างคร่าว ๆ ซึ่งผู้บุกเบิกอย่างจริงจังในการใช้บทภาพ คือ บริษัทเดอะวอลต์ ดิสนีย์ ได้ริเริ่มขึ้นราว พ.ศ. 2573 และได้นำมาใช้กันอย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน ซึ่งแม้แต่ภาพยนตร์ก็ต้องใช้วิธีการวาดบทภาพ ก่อนถ่ายทำด้วยเช่นกัน 4) ร่างช่วงภาพ (animatic) คือ การนำบทภาพทั้งหมดมาตัดต่อ ร้อยเรียงพร้อมใส่เสียงพากย์ของตัวละครทั้งหมด ข้อแตกต่างระหว่างภาพยนตร์แอนิเมชันและภาพยนตร์ทั่วไป เพราะภาพยนตร์แอนิเมชันจำเป็นต้องตัดต่อก่อนที่จะผลิต เพื่อจะได้รู้เวลาและการเคลื่อนไหวในแต่ละช็อตภาพ (shot) อย่างแม่นยำ ส่วนภาพยนตร์ที่ใช้คนแสดงนั้น จะตัดต่อภายหลังการถ่ายทำ 5) วางผัง (layout) คือ การกำหนดมุมภาพ และตำแหน่งของตัวละคร อย่างละเอียด รวมทั้งวางแผนว่า ในแต่ละช็อตภาพนั้น ตัวละครจะต้องเคลื่อนไหว หรือแสดงสีหน้าอารมณ์อย่างไร ซึ่งหากทำภาพยนตร์แอนิเมชันกันเป็นทีม ก็จะต้องประชุมร่วมกันว่า แต่ละฉาก จะมีอะไรบ้าง เพื่อให้แบ่งงานกันได้อย่างถูกต้อง ซึ่งหลังจากเสร็จขั้นตอนนี้แล้ว จึงสามารถแบ่งงานให้แก่ทีมผู้ทำแอนิเมชัน และทีมฉาก

แยกงานไปทำได้ 6) ทำให้เคลื่อนไหว (animate) คือ การทำให้ตัวละครเคลื่อนไหวตามบทในแต่ละฉากนั้น ๆ ในขั้นตอนนี้อาจทำได้อย่างยิ่ง เปรียบเสมือนการ กำกับนักแสดงว่า จะเล่นได้ดีหรือไม่ ซึ่งหากทำขั้นตอนนี้ได้ไม่ดีพอ ก็อาจทำให้ผู้ชมไม่รู้สึกร่วมไปกับตัวละครด้วย ส่วนแอนิเมชันแบบภาพแสดงมิติมีวิธีการทำ โดยวาดภาพลงบนแผ่นพลาสติกโปร่งใสในแต่ละฉากของเรื่อง และเมื่อแบ่งย่อยลงไปอาจประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ เช่น ตัวละคร ต้นไม้ แม่น้ำ ภูเขา ดวงอาทิตย์ ตัวละครแต่ละตัวหรือสิ่งของแต่ละชิ้นจะถูกนำไปวาดลงบนแผ่นใสแต่ละแผ่น เมื่อนำแผ่นใสแต่ละแผ่นมาวางซ้อนกัน แล้วถ่ายภาพด้วยกล้องถ่ายภาพที่ได้รับการออกแบบมาเป็นพิเศษ ก็จะได้ภาพการ์ตูน 1 ภาพที่ประกอบไปด้วยตัวละครและฉาก ในการสร้างภาพการ์ตูนให้เคลื่อนไหว 7) ฉากหลัง (background) ฝ่ายฉากเป็นฝ่ายที่สำคัญไม่น้อยไปกว่าฝ่ายอื่น ๆ เพราะฉากช่วยสื่ออารมณ์ได้เช่นเดียวกับตัวละคร เนื่องจากสีและแสงที่ต่างกัน ย่อมให้อารมณ์ที่ไม่เหมือนกัน และฉากยังช่วยเสริมอารมณ์ของผู้ชมได้มากขึ้น 8) การประกอบภาพรวม (compositing) คือ ขั้นตอนในการนำตัวละครและฉากหลังมารวมเป็นภาพเดียวกัน ซึ่งทั้งแอนิเมชันแบบภาพสองมิติและภาพสามมิติ ต่างต้องใช้กระบวนการนี้ทั้งสิ้น ในกระบวนการนี้ มีการปรับแสงและสีของภาพ ให้มีความกลมกลืนกัน ไม่ให้สีแตกต่างกัน 9) ดนตรีและเสียงประกอบ (music and sound effects) หมายถึง การเลือกเสียงดนตรีประกอบ ให้เข้ากับการดำเนินเรื่อง และฉากต่าง ๆ ของการ์ตูน รวมทั้งเสียงประกอบสังเคราะห์ด้วย ซึ่งวิศวกรเสียงสามารถสร้างเสียงประกอบ ให้สอดคล้องกับการดำเนินเรื่องได้ โดยดูจากเค้าโครงเรื่อง ดังนั้นเค้าโครงเรื่องถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง ในอดีต การสร้างเสียงประกอบสามารถทำได้ โดยการบันทึกเสียง จากแหล่งกำเนิดเสียงจริงที่ให้เสียงได้ใกล้เคียง เช่น เสียงเคาะกะลาอาจใช้แทนเสียงม้าวิ่ง เสียงเคาะช้อนและส้อมอาจใช้แทนเสียงการฟันดาบ ในปัจจุบัน ได้นำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการสังเคราะห์เสียงให้ได้เหมือนจริง หรือเกินกว่าความเป็นจริง เช่น เสียงคลื่น เสียงพายุ เสียงระเบิด ซึ่งวิศวกรเสียงได้เข้ามามีบทบาทอย่างมาก ทั้งนี้ การ์ตูนภาพเดียวกันแต่เสียงประกอบต่างกัน เสียงประกอบที่ดีกว่า และเหมาะสมกว่า จะช่วยเพิ่มอารมณ์ความรู้สึก ในการชมภาพยนตร์การ์ตูนแอนิเมชันมากขึ้น

องค์ประกอบของการออกแบบ (The Elements of Design) องค์ประกอบต่าง ๆ ของการออกแบบสามารถนำมาใช้ประกอบกันเมื่อเริ่มคิดแบบและวาง layout เป็นสิ่งที่ช่วยให้มีจุดยืนในการเริ่มต้นออกแบบ และเพิ่มความหลากหลายของงาน องค์ประกอบของการออกแบบได้แก่ รูปทรง (Shape) รูปทรงคือสิ่งที่มีความกว้างและความสูง มี 3 แบบคือ 1) รูปทรงเรขาคณิต ได้แก่ สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม วงกลม เป็นต้น 2) รูปทรงตามธรรมชาติ เช่น ภูเขา รูปร่างของคนและสัตว์ต่าง ๆ 3) รูปทรงตัดแปลงซึ่งได้มาจากการนำรูปร่างธรรมชาติมาทำให้เรียบง่ายขึ้นออกแบบควรได้เน้นถึงองค์ประกอบเสริมอื่น ๆ ด้วย ออกแบบแยกแยะงานตามลักษณะการถ่ายทอดมี 3 ชนิด 1) ภาพที่ถ่ายทอดตามความเป็นจริง (Realistic) 2) ภาพที่ถ่ายทอดด้วยลักษณะตัดทอน (Distortion) 3) ภาพที่ถ่ายทอดตามความรู้สึก (Abstraction)

2.2.4 ทฤษฎีสี สมเกียรติ ตั้งนโม (2552) กล่าวว่า สี คือ ลักษณะกระทบต่อสายตาให้เห็นเป็นสี มีผลถึงจิตวิทยา คือมีอำนาจให้เกิดความเข้มของแสงที่อารมณ์และความรู้สึกได้ การที่ได้เห็นสีจากสายตาสายตาจะส่งความรู้สึกไปยังสมองทำให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ ตามอิทธิพลของสี เช่น สดชื่น ร้อน ตื่นเต้น เศร้า สีมีความหมายอย่างมากเพราะศิลปินต้องการใช้สีเป็นสื่อสร้างความประทับใจ

ในผลงานของศิลปะและสะท้อนความประทับใจนั้นให้บังเกิดแก่ผู้ดูมนุษย์เกี่ยวข้องกับสีต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลาเพราะทุกสิ่งที่อยู่รอบตัวนั้นล้วนแต่มีสีสันทกต่างกันไปมากมาย สีเป็นสิ่งที่ควรศึกษาเพื่อประโยชน์กับตนเองและผู้สร้างงานจิตรกรรมเพราะเรื่องราวของสีนั้นมีหลักวิชาเป็นวิทยาศาสตร์ จึงควรทำความเข้าใจวิทยาศาสตร์ ของสีจะบรรลุผลสำเร็จในงานมากขึ้น ถ้าไม่เข้าใจเรื่องสีดีพอสมควร ถ้าได้ศึกษาเรื่องสีดีพอแล้ว งานศิลปะก็จะประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

การใช้สีกับงานกราฟิกในคอมพิวเตอร์ มีรายละเอียดหลายประการ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะ ดังนั้นจึงควรทราบ ระบบสีของคอมพิวเตอร์ก่อน พิชชยานาฏ (2553) ได้กล่าวว่า ระบบสีของคอมพิวเตอร์ จะเกี่ยวข้องกับการแสดงผลแสงที่แสดงบนจอคอมพิวเตอร์ โดยมีลักษณะการแสดงผล คือ ถ้าไม่มีแสดงผลสีใดเลย บนจอภาพจะแสดงเป็น “สีดำ” หากสีทุกสีแสดงผลพร้อมกัน จะเห็นสีบนจอภาพเป็น “สีขาว” ส่วนสีอื่นๆ เกิดจากการแสดงสีหลาย ๆ สี แต่มีค่าแตกต่างกัน การแสดงผลลักษณะนี้ เรียกว่า การแสดงสีระบบ Additive

ระบบสี RGB เป็นระบบสีที่ประกอบด้วยแม่สี 3 สี คือแดง (Red) เขียว (Green) และน้ำเงิน (Blue) เมื่อนำมาผสมผสานกันทำให้เกิดสีต่าง ๆ บนจอคอมพิวเตอร์มากถึง 16.7 ล้านสี ซึ่งใกล้เคียงกับสีที่ตาเรามองเห็นปกติ สีที่ได้จากการผสมสีขึ้นอยู่กับความเข้มของสี โดยถ้าสีมีความเข้มมาก เมื่อนำมาผสมกันจะทำให้เกิดเป็นสีขาว จึงเรียกระบบสีนี้ว่าแบบ Additive หรือการผสมสีแบบบวก

R G B

ภาพที่ 2.1 ระบบสี RGB

ระบบสี CMYK เป็นระบบสีที่ใช้กับเครื่องพิมพ์ที่พิมพ์ออกทางกระดาษหรือวัสดุผิวเรียบอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วยสีหลัก 4 สี คือสีฟ้า (Cyan), สีม่วงแดง (Magenta), สีเหลือง (Yellow) และสีดำ (Black) เมื่อนำมาผสมกันจะเกิดสีเป็นสีดำ แต่จะไม่ดำสนิท เนื่องจากหมึกพิมพ์มีความไม่บริสุทธิ์ จึงเป็นการผสมสีแบบลบ (Subtractive) หลักการเกิดสีของระบบนี้ คือ หมึกสีหนึ่งจะดูด กลืนแสงจากสีหนึ่งแล้วสะท้อนกลับออกมาเป็นสีต่าง ๆ เช่น สีฟ้าดูดกลืนแสงของสีม่วงแล้วสะท้อนออกมาเป็นสีน้ำเงิน ซึ่งจะสังเกตได้ว่าสีที่สะท้อนออกมาจะเป็นสีหลัก ของระบบ RGB การเกิดสีในระบบนี้ จึงตรงข้ามกับการเกิดสีในระบบ RGB

ภาพที่ 2.2 ระบบสี CMKY

จากแนวคิดทฤษฎี ระบบสี ของพิชชยานาฏ ริรักษ์ ที่กล่าวมาข้างต้นนั้นได้นำเอาเรื่อง ของ ระบบสี ที่นำมาใช้งานเป็นระบบสีที่นิยมใช้งานในจอคอมพิวเตอร์กราฟิกคือสี RGB กับ CMYK สี RGB คือ แดง, เขียว, น้ำเงิน จะผสมผสานทำให้เกิดสีต่างๆ บนจอคอมพิวเตอร์ซึ่งใกล้เคียงกับสี ที่ตาเรามองเห็น ส่วน สี CMYK คือ สีฟ้า, สีม่วงแดง, สีเหลือง, สีดำ มีลักษณะที่ใช้กับเครื่องพิมพ์ ซึ่งงานที่จัดทำจะใช้สี RGB ในการออกแบบ

จิตวิทยาเกี่ยวกับสีสีนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งในการออกแบบ การเลือกสีให้เข้ากับเนื้อหา จะทำให้ชิ้นงานมีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น และยังส่งผลอย่างมากกับความสวยงามของชิ้นงาน หลักพิจารณาเกี่ยวกับการใช้สี 1) ใช้สีสดใสสำหรับรับกระตุ้นให้เห็นเด่นชัด 2) ควรระลึกไว้เสมอว่า การใช้สีมีวัตถุประสงค์ให้เห็นเด่นชัด 3) การออกแบบกราฟิกไม่จำเป็นต้องใช้สีเสมอไป ควรพิจารณา ถึงความเหมาะสม 4) การใช้สีควรเหมาะสมกับวัยของผู้บริโภค 5) ไม่ควรใช้สีมากเกินไปเพราะ จะลดความเด่นชัดของงาน 6) เมื่อใช้สีเข้มจัดคู่กับสีอ่อนมาก ๆ จะทำให้ดูชัดเจน 7) การใช้สีพื้น ในการออกแบบสิ่งพิมพ์ที่มีพื้นที่ว่างอาจทำให้ดูไม่เข้าใจ 8) การใช้สีกับข้อความและตัวอักษรต้อง ชัดเจนและอ่านง่าย

2.2.5 รูปแบบตัวอักษร ในการเลือกตัวอักษรที่เหมาะสมจะช่วยให้งานออกแบบกราฟิกนั้น สื่อความหมายได้อย่างเต็มที่ ซึ่งปัจจุบันมีรูปแบบตัวอักษรตัวพิมพ์มากมาย พงษ์ศักดิ์ ไชยทิพย์ (2544 : 52-56) อาจแบ่งได้ดังนี้

ตัวอักษรแบบมีเชิง เป็นอักษรที่มีเส้นยืนของฐานและปลายตัวอักษรในทางราบที่เรียกว่า Serif ลักษณะตัวอักษรจะมีเส้นตัวอักษรเป็นแบบหนาบางไม่เท่ากัน ตัวอักษรแบบนี้บรรดาเซอร์หลายชนิดจะ ใช้ ตัวอักษรแบบนี้เป็นหลัก เช่น Times New Roman, Garamond, Georgia และ New Century Schoolbook ตัวอักษรประเภทนี้เหมาะจะใช้เป็นรายละเอียดเนื้อหา แต่ตัวอักษรประเภทนี้ไม่ค่อย เหมาะจะใช้กับตัวหนา (bold)

Serif

ภาพที่ 2.3 รูปแบบตัวอักษร Serif

ตัวอักษรแบบไม่มีเชิง (Sans Serif) เป็นลักษณะของตัวอักษรอีกแบบหนึ่งที่รูปแบบเรียบง่าย เป็นทางการ ไม่มีเชิง หมายถึงไม่มีเส้นยื่นออกมาจากฐาน และปลายของตัวอักษรในทางราบ ได้แก่ Arial, Helvetica, Verdana, Geneva และ Univers ตัวอักษรประเภทนี้เหมาะที่จะใช้กับหัวข้อ หรือ ตัวอักษรขนาดใหญ่ แต่ไม่เหมาะสมกับลักษณะเอียง

San Serif

ภาพที่ 2.4 รูปแบบตัวอักษร San Serif

ตัวอักษรแบบตัวเขียน (Script) ตัวอักษรแบบนี้เน้นให้ตัวอักษรมีลักษณะคล้ายกับการเขียนด้วยลายมือ ซึ่งมีหางโยงต่อเนื่องระหว่างตัวอักษร มีขนาดเส้นอักษรหนาบางแตกต่างกัน นิยมทำให้เอียงเล็กน้อย

Script Font

ภาพที่ 2.5 รูปแบบตัวอักษร Script

ตัวอักษรแบบAntique ตัวอักษรแบบนี้จะเหมาะกับงานที่ต้องการแสดงความชัดเจน ของยุคสมัย หรือต้องการอารมณ์ย้อนยุค

Antique Antique

ภาพที่ 2.6 รูปแบบตัวอักษร Antiqua

รูปแบบตัวอักษรที่ผู้จัดทำเลือกใช้ในงานคือ ตัวอักษรแบบไม่มีเชิง (Sans Serif) เพราะเป็นรูปแบบตัวอักษรที่เรียบง่าย เป็นทางการ ทำให้ผู้ชมอ่านง่าย สบายตา เหมาะสมกับลักษณะของงาน เนื้อหา และกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จกกลณี จงพรชัย กฤตติกา ตัญญาแสนสุข และลาวัลย์ ศรีทธาพทุธ (2559) อินโฟกราฟิกและการประยุกต์ในงานสุขภาพและเภสัชกรรม จากการศึกษาของอินโฟกราฟิกและการประยุกต์ในงานสุขภาพและเภสัชกรรมโดยการให้คะแนน ในช่วงระดับ 1-10 (10-point Likert scales) โดยพบว่าความชอบวิธีการสื่อสารในด้านความสวยงาม อินโฟกราฟิกมีค่ากลางของคะแนน (7.2) ดีกว่าการใช้ตัวอักษรเพียงอย่างเดียว (5.0) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) งานวิจัยนี้มีสื่อรณรงค์เรื่องการดื่มน้ำเปล่าของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ โดยให้ผู้เข้าร่วมวิจัยคะแนนระดับ 15 (5-point Likert scales) จากผลการศึกษาพบว่าในด้านความชอบและความอยากอ่าน การใช้รูปแบบอินโฟกราฟิกที่มีรูปภาพร้อยละ 30-60 ดีที่สุดและอินโฟกราฟิกร้อยละ 30-60 ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมากที่สุด ซึ่งจากการศึกษาในหัวข้อข้างต้นได้ นำเสนอข้อสรุปไว้ว่า การใช้รูปภาพร้อยละ 30 - 60 จะเป็นสื่ออินโฟกราฟิกที่เหมาะสมที่สุดและประเด็นสุดท้ายคือ การนำอินโฟกราฟิกไปเผยแพร่จากการศึกษาที่จัดทำอินโฟกราฟิก เพื่อสรุปผลงานวิจัยนำไปทดลองใช้ในหลายบทบาทอาชีพพบว่าทุกบทบาทอาชีพมีความพึงพอใจกับการใช้สื่ออินโฟกราฟิกยกเว้นแพทย์ ซึ่งข้อคิดเห็นในประเด็นนี้อาจจะเกี่ยวกับความต้องการอ่านรายละเอียดปลีกย่อยและเหตุผลสนับสนุนผลการศึกษา เนื่องจากแพทย์ต้องการความละเอียดในเนื้อหาของงานวิจัย ซึ่งตรงข้ามกับผู้ป่วยหรือบุคคลอื่นๆ จึงสามารถสรุปได้ว่าการนำอินโฟกราฟิกไปเผยแพร่ควรศึกษาลักษณะเนื้อหาของอินโฟกราฟิกและผู้รับสาร ไม่เช่นนั้นการนำเสนออินโฟกราฟิกก็จะเกิดความล้มเหลว

จกกลณี จงพรชัย กฤตติกา ตัญญาแสนสุข และลาวัลย์ ศรีทธาพทุธ (2560) การพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกสำหรับให้คำปรึกษาแก่ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและได้รับยาต้านไวรัส สื่ออินโฟกราฟิกแสดงให้เห็นว่า เภสัชกรผู้ใช้งานมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับดี สื่อที่พัฒนาขึ้นมีความถูกต้องและความเหมาะสมในการใช้งาน อยู่ในระดับดีถึงดีมาก จึงสามารถสรุปได้ว่า สื่อที่พัฒนาขึ้นเป็นที่ยอมรับของเภสัชกร มีความถูกต้อง และความเหมาะสมต่อการใช้งาน รวมทั้งมีการประเมินความรู้หลังจากรับชมสื่อ ผลจากทั้งสองการศึกษาแสดงให้เห็นว่า หลังจากการใช้สื่อประกอบการให้คำปรึกษา ผู้ป่วยมีระดับความรู้เพิ่มมากขึ้น ผลการประเมินในหัวข้อประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับหลังจากใช้สื่อที่มีคะแนนสูงรองลงมาอยู่ในข้อคำถาม การใช้สื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารให้กับผู้ป่วย ซึ่งสอดคล้องกับหลายการศึกษาที่จัดทำขึ้นก่อนหน้านี้ การศึกษาเหล่านี้ได้แสดงผลของการให้คำปรึกษา โดยการใช้

สื่อร่วมด้วย ว่าทำให้เกิดประโยชน์ เช่น การรับรู้ของผู้ป่วยในเรื่อง ความรู้ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มากขึ้น หรือความสม่ำเสมอในการใช้ยาที่ดีขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับให้คำปรึกษาโดยไม่มีสื่อ จากการศึกษาครั้งนี้หากผู้วิจัยสามารถปรับปรุงสื่อตามผลการประเมินก็จะทำให้สื่ออินโฟกราฟิกที่พัฒนาขึ้นมีความสมบูรณ์ มีความถูกต้องและเหมาะสมสำหรับเภสัชกรเพื่อใช้งานต่อไป

กชিকা เหล่าสุทธีวงศ์, มาชามิ โนมูล, มนัสวี มณีกาญจน์ และพัชราภา คินันท์ (2558) การผลิตสื่ออินโฟกราฟิกเพื่อการประชาสัมพันธ์ในการให้ความรู้เกี่ยวกับการลดน้ำหนักที่ถูกต้อง จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามภายหลังจากที่ได้รับชมสื่ออินโฟกราฟิกเพื่อให้ความรู้ที่ถูกต้องในการลดน้ำหนัก จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามภายหลังจากการได้รับชมสื่ออินโฟกราฟิกในรูปแบบของโปสเตอร์ เพื่อให้ความรู้ที่ถูกต้องในการลดน้ำหนักแล้วแสดงให้เห็นว่า สื่อประชาสัมพันธ์เป็นช่องทางหนึ่งในการที่จะให้ความรู้กับกลุ่มวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการออกแบบสื่ออินโฟกราฟิกมีความเข้าใจง่าย ช่วยย่อยข้อมูลจำนวนมากให้มาอยู่ในรูปแบบของภาพและข้อมูล สอดคล้องกับที่กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า สื่ออินโฟกราฟิกนี้มีความเข้าใจง่ายและมีข้อมูลครบถ้วน และกลุ่มตัวอย่างยังมีความคิดเห็นอีกว่า สื่ออินโฟกราฟิกทำให้มีความรู้ที่ถูกต้องในการลดน้ำหนักมากขึ้น ร้อยละ 73.33 สื่ออินโฟกราฟิกเป็นสื่อในรูปแบบใหม่เป็นสื่อสมัยใหม่ที่เหมาะสมแก่การให้ข้อมูลโดยเฉพาะการเข้าถึงกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก จึงแสดงให้เห็นว่าการใช้สื่ออินโฟกราฟิกเป็นช่องทางหนึ่งที่จะช่วยเสริมในเรื่องของการให้ความรู้ในประเด็นการลดน้ำหนักได้ ทั้งนี้จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประเมินสื่อในครั้งนี้ว่า สื่ออินโฟกราฟิกนี้มีสีสันสวยงามสามารถดึงดูดความสนใจแก่กลุ่มตัวอย่างได้ดีและเข้าใจง่าย

พีระพร แก้วอ่อน (2550) ที่ศึกษาเรื่องประสบการณ์การกินยาต้านไวรัสไม่สม่ำเสมอของอาสาสมัครวัยรุ่นชายติดเชื้อเอชไอวี กรณีศึกษาโครงการวิจัยทางด้านโรคเอดส์แห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร พบว่าการสื่อสารที่มุ่งให้ความรู้แก่ผู้ป่วยเอดส์เพียงอย่างเดียวและใช้คำศัพท์ทางการแพทย์ทำให้ผู้ป่วยไม่เข้าใจในสิ่งที่แพทย์พยาบาลพูด ผู้ป่วยไม่เข้าใจในข้อมูลที่ผู้ให้บริการสื่อสาร จนนำไปสู่การกินยาต้านไวรัสไม่สม่ำเสมอ และจากประสบการณ์ในการทำของผู้วิจัยกับผู้ป่วยเอดส์ พบว่าการสื่อสารของผู้ให้บริการที่ขาดทักษะการสำรวจความต้องการของผู้ป่วยเอดส์ ไม่ใช่เทคนิคการสะท้อนกลับของผู้ป่วย ไม่ยึดผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพน้อยลงเป็นผลให้ผู้ป่วยได้รับคำแนะนำหรือการช่วยเหลือไม่ตรงตามความต้องการที่แท้จริงของผู้ป่วยเอดส์ ปัญหาของผู้ป่วยเอดส์จึงไม่สามารถถูกจัดหรือแก้ไขให้ดีขึ้นได้และสิ่งเหล่านี้มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของผู้ป่วยเอดส์เป็นอย่างยิ่ง

Mannheimer, Friedland, Matts, Child&Chesney (2002) ศึกษาประสิทธิภาพการ กินยาต้านไวรัสของผู้ติดเชื้อเอชไอวี พบว่า หากผู้ป่วยสามารถกินยาต้านไวรัสเอชไอวีได้อย่างครบถ้วน ทั้งหมดยาต้านไวรัสก็จะมีประสิทธิภาพในการลดปริมาณเชื้อไวรัสเอชไอวีมากขึ้น ในทางตรงกันข้าม ผู้ป่วยที่กินยาต้านไวรัสได้น้อยกว่า ร้อยละ 95 ของยาที่ต้องกินตามแผนการรักษา ยาจะไม่สามารถลดปริมาณเชื้อไวรัสเอชไอวีในเลือดลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นความถูกต้องครบถ้วนและต่อเนื่อง สม่ำเสมอในการกินยาต้านไวรัส (Medical Adherence) จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งใน

ด้านความสามารถในการลดปริมาณเชื้อเอชไอวี การเพิ่มระดับและคุณภาพของภูมิคุ้มกันของร่างกาย ตลอดจนคงไว้ซึ่งการรักษาให้ได้ผลอย่างยาวนาน ให้ผู้ป่วยมีชีวิตยืนยาวและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ธิดารัตน์ สุจิตธรรม(2553) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความร่วมมือในการใช้ยาต้านไวรัส เอดส์ในผู้ป่วยที่ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ณ โรงพยาบาลตากสิน พบว่าความร่วมมือในการใช้ยา ต้านไวรัสเอดส์ ประกอบไปด้วย self-report, visual analogue scale, pill identification test และ pill count พบว่าร้อยละ 70 ของผู้ป่วยมีความร่วมมือในการใช้ยามากกว่า 95% และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับความร่วมมือในการใช้ยาโดยใช้การถดถอยแบบโลจิสติกส์ พบว่าเพศ ความมั่นใจในการรับประทานยา ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ป่วยกับบุคลากรทางการแพทย์ มีความสัมพันธ์ต่อความร่วมมือในการใช้ยาต้านไวรัสเอชไอวีที่เพิ่มขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกเรื่องยาต้านเอชไอวี จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวข้องนั้น สามารถกำหนดวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอนในการดำเนินงาน สื่ออินโฟกราฟิกยาต้านเอชไอวี ประกอบไปด้วยแผนการดำเนินงาน ลำดับการทำงาน การดำเนินงานต่างๆ โครงการนี้มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

3.1.1 ขั้นตอนการเตรียมโครงงานพิเศษ

- คิดหัวข้อโครงงาน
- หาข้อมูลของเนื้อหาและนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา
- ติดต่อคลินิกนิรนาม ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทย
- หาข้อมูล Infographic และทำ Storyboard
- แก้ไข Storyboard อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ
- สอบเปิดหัวข้อ
- แก้ไข Storyboard ตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ
- เริ่มผลิตชิ้นงาน
- นำเสนอชิ้นงานให้กับอาจารย์ที่ปรึกษา
- นำให้ทางศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทยตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา
- สำนวความพึงพอใจผ่านทาง Facebook และ Youtube
- ให้คณะกรรมการตรวจสอบชิ้นงาน พร้อมแก้ไข และสอบปิด
- เผยแพร่ชิ้นงานผ่าน Facebook / Youtube / เว็บไซต์สภากาชาด

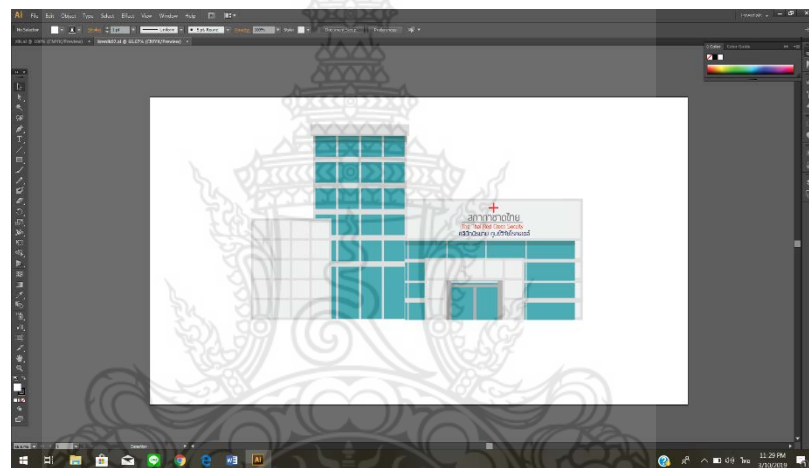
3.1.2 ขั้นตอนการผลิต (Pre-production)

3.1.2.1 การวางแผนการดำเนินงาน และการเตรียมจัดหาทรัพยากร ที่จะนำมาใช้ในการผลิตสื่อ ให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา เพื่อนำมาใช้ในการประกอบการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกยาต้านเอชไอวี เช่น รูปภาพ ข้อความ และสีที่ใช้ในการออกแบบ เป็นต้น

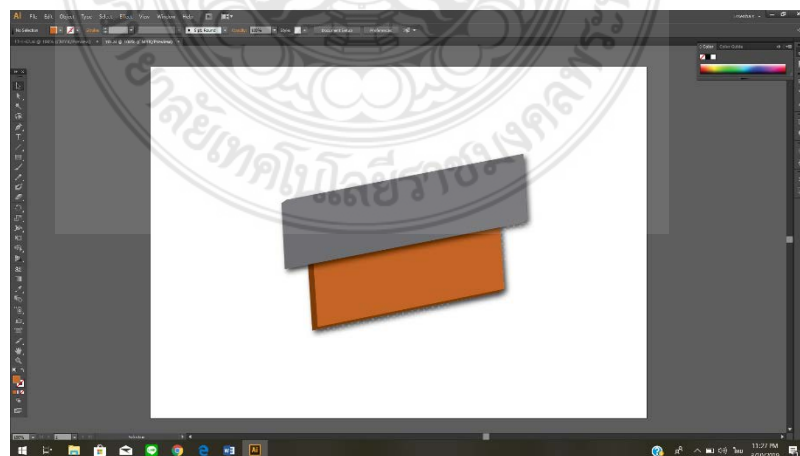
3.1.2.2 เนื้อหาที่ใช้ในการผลิตสื่ออินโฟกราฟิก เรื่องยาต้านเอชไอวี

3.1.3 ขั้นตอนการผลิต (production)

3.1.3.1 เริ่มขั้นตอนการผลิตในคอมพิวเตอร์ โดยการดราฟองค์ประกอบต่าง ๆ ในโปรแกรม Illustrator และออกแบบสีเส้น และเก็บรายละเอียดให้เรียบร้อย

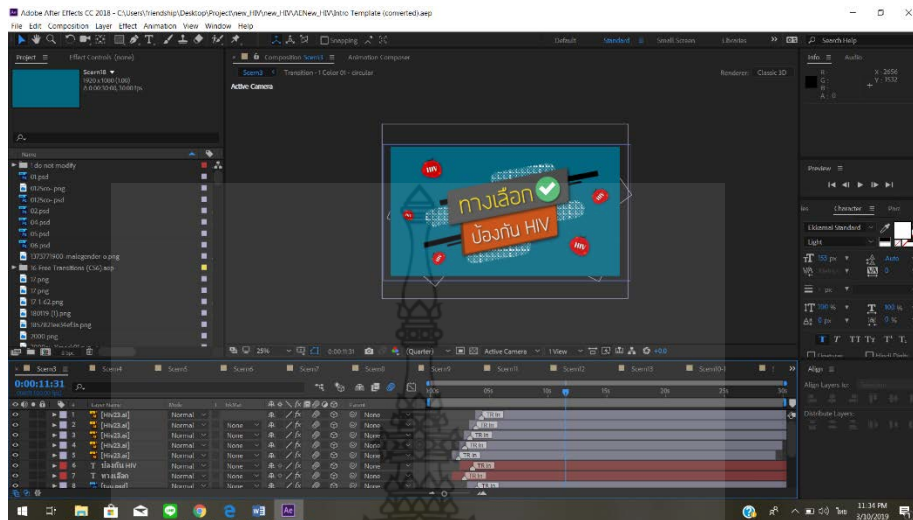

ภาพที่ 3.1 ดราฟองค์ประกอบที่ใช้ในงาน

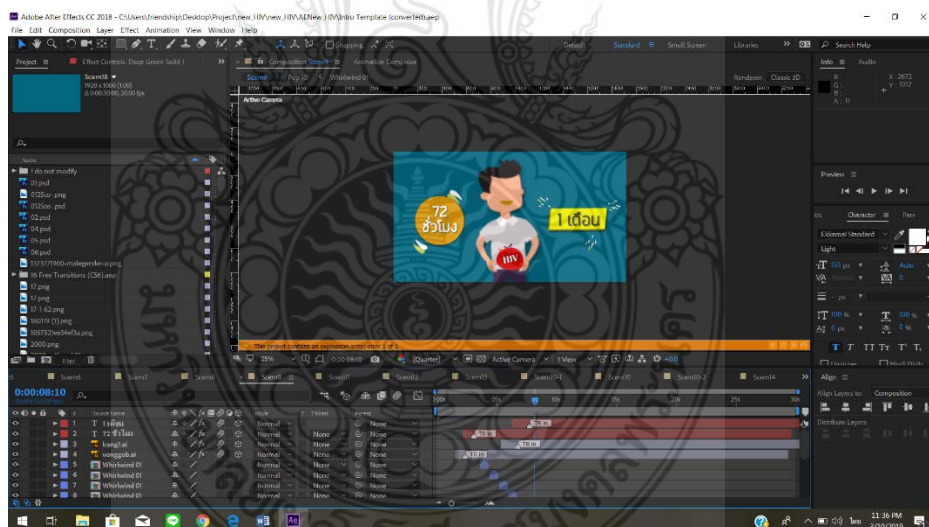

ภาพที่ 3.2 ดราฟองค์ประกอบที่ใช้ในงาน

3.1.3.2 จากนั้นเริ่มขั้นตอนการจัดทำเคลื่อนไหวในโปรแกรม After Effects

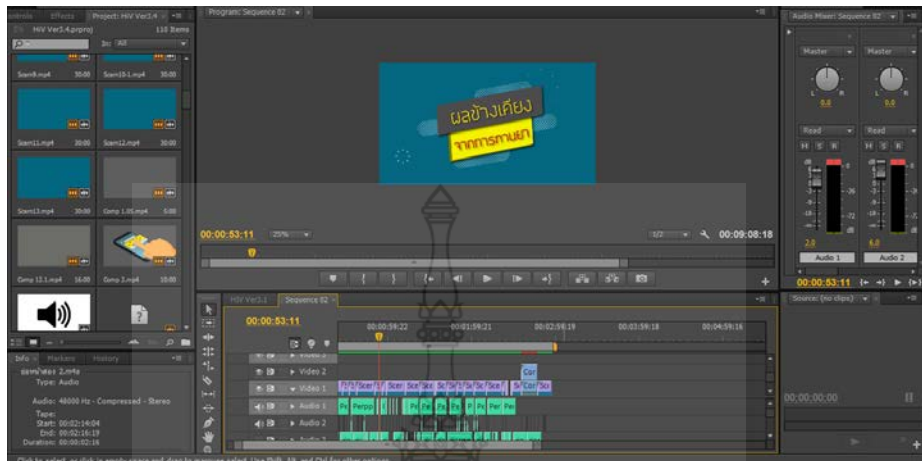

ภาพที่ 3.3 นำภาพที่กราฟมาอนิเมทให้เคลื่อนไหวและตรวจดูความเรียบร้อย

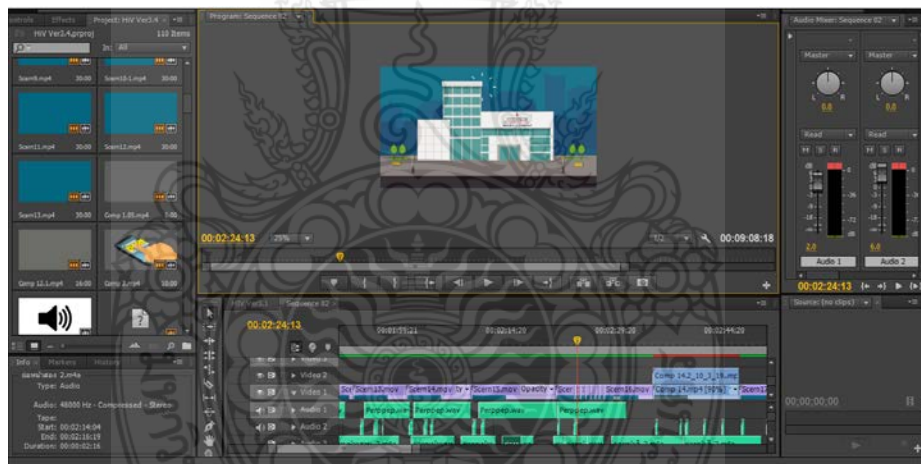

ภาพที่ 3.4 นำภาพที่กราฟมาอนิเมทให้เคลื่อนไหวและตรวจดูความเรียบร้อย

3.1.3.3 นำไฟล์งานทุกไฟล์มาตัดต่อในโปรแกรม Premiere Pro

ภาพที่ 3.5 นำไฟล์ภาพเคลื่อนไหวและไฟล์เสียงมาตัดประกอบกัน

ภาพที่ 3.6 นำไฟล์ภาพเคลื่อนไหวและไฟล์เสียงมาตัดประกอบกัน

3.1.4 ขั้นตอนหลังการผลิต (Post-production)

3.1.4.1 ตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขสื่อ นำเนื้อหาสื่ออินโฟกราฟิกเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และเจ้าหน้าที่ทางคลินิกนิรนาม ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทยเพื่อตรวจสอบความผิดพลาด พร้อมพิจารณารูปแบบ ของผลงานก่อนนำไปปรับปรุงแก้ไขจนเนื้อหา องค์ประกอบ ทั้งหมด จนสมบูรณ์ครบถ้วน

3.1.4.2 จัดทำสื่อ โดยทำการแก้ไข ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และเจ้าหน้าที่ทางคลินิกนิรนาม ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทยอีกครั้งเพื่อเตรียมการเผยแพร่ต่อไป

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้ใช้บริการคลินิกนิรนาม ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทยอายุตั้งแต่ 20-50 ปีขึ้นไป

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ใช้บริการคลินิกนิรนาม ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทยและบุคคลทั่วไปอายุตั้งแต่ 20-50 ปีขึ้นไป โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.3.1 สื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง ยาต้านเอชไอวี

3.3.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของสื่ออินโฟกราฟิกเรื่อง ยาต้านเอชไอวี

3.4 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 การดำเนินการทดลอง

ในการศึกษาครั้งนี้ คณะผู้ศึกษาได้ทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ เป็นการทดลองใช้สื่ออินโฟกราฟิก เพื่อเป็นสื่อให้ความรู้กับกลุ่มเป้าหมายตามแผนทดลอง (Experimental Designs) โดยอาศัยหลักการการศึกษาและการแปรผลค่าต่าง ๆ ที่ได้ ตามหลักสถิติจำนวนผู้ชมสื่อในการทดลองจริง เพื่อเก็บข้อมูล แบบแผนการทดลอง ตามขั้นตอนดังนี้

3.4.1.1 กำหนดกลุ่มเป้าหมาย 100 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง

3.4.1.2 ให้กลุ่มเป้าหมายชมสื่ออินโฟกราฟิกเรื่อง ยาต้านเอชไอวี

3.4.1.3 หลังเสร็จสิ้น ให้ผู้ชมสื่อทำแบบทดสอบความพึงพอใจ

3.4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อสื่ออินโฟกราฟิกเรื่องยาต้านเอชไอวี มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.4.2.1 ขั้นตอนที่ 1 แบบสอบถามความพึงพอใจเลือกตอบ 5 ระดับ

5	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจ มากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจ มาก
3	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจ ปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจ น้อย

1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ น้อยที่สุด
 3.4.2.2 ขั้นตอนที่ 2 แบบเสนอความคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมาย (ปลายเปิด)

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อสื่ออินโฟกราฟิก เรื่องยาต้านเอชไอวี กำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 3.1 ตารางการแปลความหมายข้อมูลของแบบประเมินความพึงพอใจ

ระดับค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดทำโครงการพิเศษ อินโฟกราฟิกยาต้านเอชไอวี ผู้ศึกษาได้ดำเนินโครงการพิเศษตามขั้นตอนและวิธีการที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น จึงสามารถนำเสนอผลดำเนินโครงการพิเศษและการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของโครงการได้ดังนี้

4.1 การผลิตสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง ยาต้านเอชไอวี

4.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ชมต่ออินโฟกราฟิก เรื่องยาต้านเอชไอวี

4.1 การผลิตสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง ยาต้านเอชไอวี

การผลิตสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง ยาต้านเอชไอวี โดยนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับยาต้านเอชไอวีมีความยาวประมาณ 3 นาที ซึ่งจะนำเสนอเกี่ยวกับการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี สามารถนำเสนอผลการดำเนินงาน ดังนี้

4.1.1. สื่อให้ความรู้อินโฟกราฟิก

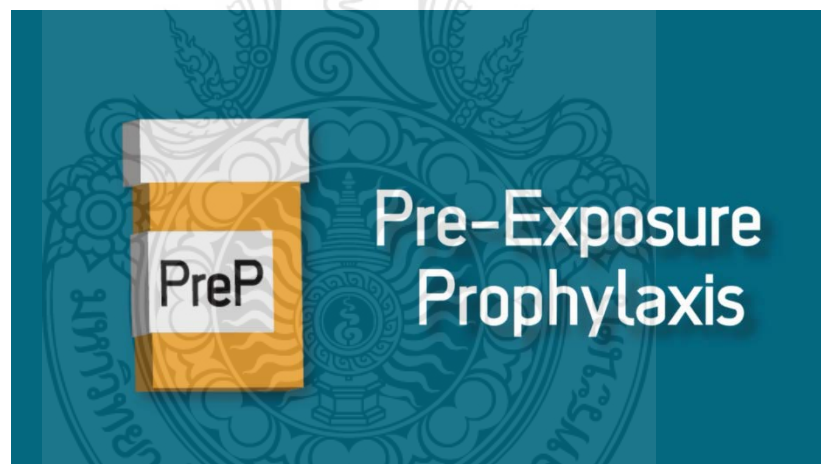
สื่อให้ความรู้แบบอินโฟกราฟิก เป็นการนำเสนอเนื้อหา เรื่องยาต้านเอชไอวีในลักษณะภาพเคลื่อนไหว 2.5 มิติ โดยสามารถนำเสนอผลการพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกได้ดังนี้

ภาพที่ 4.1 หน้าเปิดเรื่อง อินโฟกราฟิก ยาต้านเอชไอวี

ภาพที่ 4.2 อธิบายทางเลือกใหม่ในการป้องกัน

ภาพที่ 4.3 ชื่อเต็มของยา PreP

ภาพที่ 4.4 อธิบายระยะเวลาในการกินยา PreP

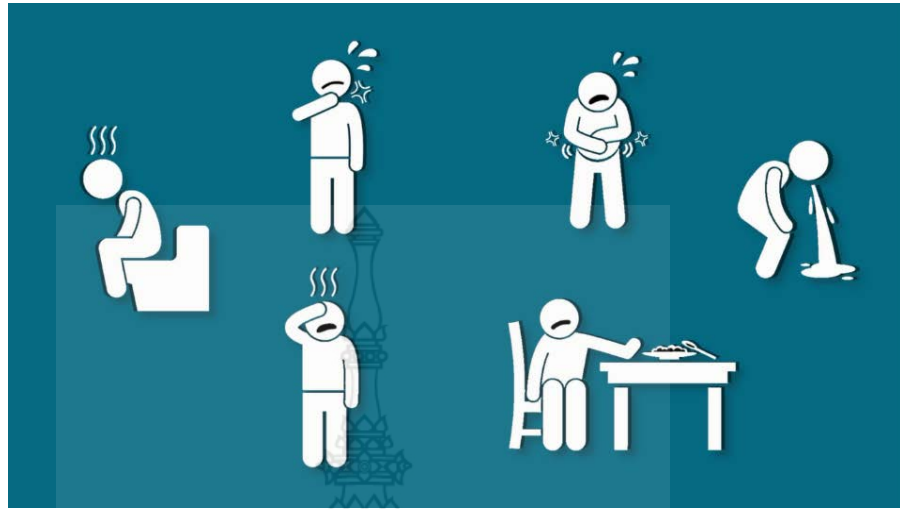
ภาพที่ 4.5 ชื่อเต็มของยา PeP

ภาพที่ 4.6 ระยะเวลาในการกินยา PeP

ภาพที่ 4.7 ผลข้างเคียงจากการกินยา

ภาพที่ 4.8 อาการข้างเคียงจากการกินยา

ภาพที่ 4.9 สำหรับผู้ที่กินยาควรตรวจไตทุกๆ 90 วัน

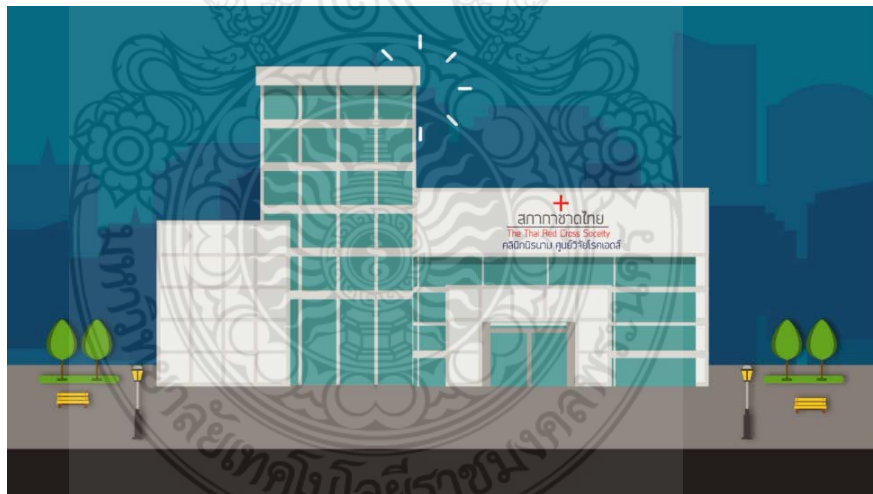
ภาพที่ 4.10 หลังจากกินยาแพทย์จะนัดตรวจหาเชื้อ HIV ลตรวจหาค่าได้

ภาพที่ 4.11 ผู้ที่มีความเสี่ยงในการติดเชื้อ HIV

ภาพที่ 4.12 ผู้ที่มีความเสี่ยงในการติดเชื้อ HIV

ภาพที่ 4.13 ช่องทางในการรับยา

4.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ชมต้ออินโฟกราฟิก เรื่อง ยาต้านเอชไอวี

ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการคลินิกนิรนามและบุคคลทั่วไปต่อสื่ออินโฟกราฟิก เรื่อง ยาต้านเอชไอวี โดยทำการรวบรวมข้อมูลวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 จำนวน 100 คน ที่ได้รับชมสื่ออินโฟกราฟิก ผลการศึกษาความพึงพอใจสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) สามารถนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ตารางที่ 4.1 เพศของผู้ใช้บริการคลินิกนิรนามและบุคคลทั่วไป

เพศ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
1. หญิง	49	49	2
2. ชาย	51	51	1
ภาพรวม	100	100	

จากตารางที่ 4.1 จำนวนผู้ชมสื่ออินโฟกราฟิกเรื่อง ยาต้านเอชไอวี จำแนกตามเพศ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 และเพศหญิง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 อายุของผู้ที่ชมสื่ออินโฟกราฟิก เรื่องยาต้านเอชไอวี

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
1. อายุระหว่าง 20 - 30 ปี	42	42	1
2. อายุระหว่าง 30 - 45 ปี	37	37	2
3. อายุระหว่าง 46 - 50 ปี	21	21	3
ภาพรวม	100	100	

จากตารางที่ 4.2 อายุของผู้ที่ชมสื่ออินโฟกราฟิก เรื่องยาต้านเอชไอวี พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 42 รองลงมาคืออายุระหว่าง 30 - 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 37 และมีอายุระหว่าง 46 - 50 ปีคิดเป็นร้อยละ 21 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การประเมินความพึงพอใจในสื่ออินโฟกราฟิก เรื่องยาต้านเอชไอวี จากผู้ใช้บริการคลินิกนิรนาม ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทย และบุคคลทั่วไป จำนวน 100 คน เป็นผู้ทำแบบประเมิน ดังนั้น โดยสามารถนำเสนอผลการประเมินในรูปแบบตารางประกอบความเรียงและกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายระดับของสื่อ อินโฟกราฟิก เรื่องยาต้านเอชไอวี ดังนี้

คะแนนค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนนค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	หมายถึง	มาก
คะแนนค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	หมายถึง	ปานกลาง

คะแนนค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง น้อย
 คะแนนค่าเฉลี่ย 1.00-1.51 หมายถึง น้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ชมต่ออินโฟกราฟิก เรื่อง อินโฟกราฟิกยาต้านเอชไอวีในแต่ละด้าน ดังตาราง

ตารางที่ 4.3 ผลของความพึงพอใจด้านเนื้อหาของสื่ออินโฟกราฟิก เรื่องยาต้านเอชไอวี

รายการ	ระดับความคิดเห็น					ผลการประเมิน		
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	χ ²	S.D	ความหมาย
ด้านเนื้อหา								
1. ความถูกต้องครบถ้วน	54 (54)	36 (36)	10 (10)	0 (0)	0 (0)	4.44	0.66	มาก
2. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	52 (52)	38 (38)	7 (7)	2 (2)	1 (1)	4.38	0.78	มาก
3. การเรียบเรียงเนื้อหาที่เข้าใจง่าย	60 (60.6)	34 (34.3)	5 (5.1)	0 (0)	0 (0)	4.51	0.74	มาก
4. เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	58 (58)	36 (36)	5 (5)	1 (1)	0 (0)	4.51	0.64	มาก
5. เนื้อหามีสาระและประโยชน์สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้ในชีวิตประจำวัน	59 (59)	35 (35)	6 (6)	0 (0)	0 (0)	4.53	0.60	มากที่สุด
ภาพรวม						4.47	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลประเมินความพึงพอใจในสื่ออินโฟกราฟิกเรื่องยาต้านเอชไอวี ด้านเนื้อหา พบว่า ผู้รับชมมีความพึงพอใจต่อสื่ออินโฟกราฟิกเรื่องยาต้านเอชไอวี อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 4.47 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่ผู้รับชมมีความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ 1) เนื้อหามีสาระและประโยชน์สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.53 2) การเรียบเรียงเนื้อหาที่เข้าใจง่าย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.51 3) เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.51 ส่วนข้อที่ผู้รับชมมีความพึงพอใจน้อยที่สุด ได้แก่ ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.38

ตารางที่ 4.4 ผลของความพึงพอใจด้านการนำเสนอของสื่ออินโฟกราฟิก เรื่องยาต้านเอชไอวี

รายการ	ระดับความคิดเห็น					ผลการประเมิน		
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	\bar{X}	S.D	ความหมาย
ด้านการนำเสนอ								
1. มีความชัดเจนของภาพ เสียง หรือตัวอักษร	59 (59.6)	34 (34.3)	3 (3)	3 (3)	0 (0)	4.46	0.82	มาก
2. การใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสม	52 (52)	41 (41)	6 (6)	1 (1)	0 (0)	4.44	0.65	มาก
3. ความน่าสนใจและเทคนิคที่ใช้ในชิ้นงาน	53 (53.5)	38 (38.4)	4 (4)	4 (4)	0 (0)	4.37	0.86	มาก
4. การดำเนินเรื่องอย่างต่อเนื่องเหมาะสมกับเวลา	56 (56)	39 (39)	3 (3)	2 (2)	0 (0)	4.49	0.65	มาก
5. การจัดวางองค์ประกอบเหมาะสม	43 (43)	40 (40)	13 (13)	4 (4)	0 (0)	4.22	0.81	มาก
ภาพรวม						4.39	0.76	มาก

จากตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลประเมินความพึงพอใจในสื่ออินโฟกราฟิกเรื่องยาต้านเอชไอวี ด้านการนำเสนอ พบว่า ผู้รับชมมีความพึงพอใจต่อสื่ออินโฟกราฟิกเรื่องยาต้านเอชไอวี อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 4.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรก ที่ผู้รับชมมีความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ 1) การดำเนินเรื่องอย่างต่อเนื่องเหมาะสมกับเวลา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.49 2) มีความชัดเจนของภาพ เสียง หรือตัวอักษร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.46 3) การใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.44 ส่วนข้อที่ผู้รับชมมีความพึงพอใจน้อยที่สุด ได้แก่ ความน่าสนใจและเทคนิคที่ใช้ในชิ้นงาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.37

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการจัดทำโครงการพิเศษเรื่อง สื่ออินโฟกราฟิกยาต้านเอชไอวี ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและสามารถนำมาสรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะของโครงการได้ดังนี้

- 5.1 สรุปผล
- 5.2 อภิปราย
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง สื่ออินโฟกราฟิกยาต้านเอชไอวีสามารถสรุปผลการดำเนินการศึกษา ได้ดังนี้

5.1.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ

5.1.1.1 เพื่อการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกเรื่องยาต้านเอชไอวี

5.1.1.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ชมต่ออินโฟกราฟิกเรื่องยาต้านเอชไอวี

5.1.2 ขอบเขตการดำเนินการวิจัย

5.1.2.1 ด้านเนื้อหา

อินโฟกราฟิกให้ความรู้เกี่ยวกับ ยาต้านเอชไอวี ประกอบไปด้วยเนื้อหา ได้แก่ หน้าทีของยา ระยะเวลาในการรับประทาน ผลข้างเคียงจากการทานยา กลุ่มผู้ที่มีความเสี่ยง และช่องทางในการรับยา

5.1.2.2 ด้านประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือผู้ใช้บริการคลินิกนรรม ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทย จำนวน 100 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ใช้บริการคลินิกนรรม ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทย จำนวน 100คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงเฉพาะผู้ที่ชมสื่ออินโฟกราฟิกยาต้านเอชไอวี โดยทำการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562

5.1.2.3 ด้านตัวแปรที่ใช้ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ สื่ออินโฟกราฟิก ยาต้านเอชไอวี

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจต่อสื่ออินโฟกราฟิกยาต้านเอชไอวี

5.1.2.4 ด้านเครื่องมือ

โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์กราฟิกชุด Adobe CS ได้แก่ Illustrator, After Effects, Premiere Pro, Audition และ Photoshop

5.1.2.5 ด้านเวลา

เก็บรวบรวมข้อมูล

เดือน พฤศจิกายน 2561

ออกแบบชิ้นงาน

เดือน พฤศจิกายน 2561

จัดทำขึ้นงาน	เดือน ธันวาคม 2561 – มกราคม 2562
แก้ไขขึ้นงาน	เดือน มกราคม 2562
เก็บข้อมูลผลสำรวจความพึงพอใจ	เดือน กุมภาพันธ์ 2562
เผยแพร่และนำไปใช้	เดือน มีนาคม 2562

5.1.3 สรุปผล

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อ อินโฟกราฟิกเรื่องยาต้านเอชไอวี พบว่า ในภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 3 อันดับแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อเนื้อหามีสาระและประโยชน์สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.53 รองลงมาคือข้อ การเรียบเรียงเนื้อหาที่เข้าใจง่าย อยู่ในระดับ 4.51 มีค่าเฉลี่ย และข้อเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับ มากมีค่าเฉลี่ย 4.51 ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อการจัดวางองค์ประกอบเหมาะสม อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 4.22

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และอายุของผู้ทำแบบประเมินแสดง จำนวนร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 51 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 49 ตามลำดับ และ จำแนกตามช่วงอายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ 20 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 42 รองลงมามีอายุระหว่าง 30 - 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 37 และมีอายุระหว่าง 46 - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 21 ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการผลิตสื่ออินโฟกราฟิก เรื่องยาต้านเอชไอวี โดยนำเสนอเกี่ยวกับการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ชมต่อสื่ออินโฟกราฟิกเรื่องยาต้านเอชไอวี พบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจาก ลักษณะของสื่อที่พัฒนาเป็นสื่อที่อธิบายความรู้ ระยะเวลาการกินยา อาการข้างเคียง กลุ่มคนที่มีความเสี่ยง และช่องทางการรับยา โดยใช้สื่ออินโฟกราฟิกในการเคลื่อนไหว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จุติพงษ์ ภูสุมาศ (2560) ที่อธิบายถึงอินโฟกราฟิกที่เกิดขึ้นจากการรวมข้อมูล อันเป็นศาสตร์และงานออกแบบเป็นศิลป์เข้ามารวมกันเป็นสื่อกลางให้ผู้อ่านรู้สึกคุ้นเคยเข้าใจง่ายไปพร้อมกับได้รับข้อมูลอย่างครบถ้วนตรงตามที่ต้องการ และการสร้างสื่อตามวิธีการและแนวคิดมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ประชาสัมพันธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกเรื่องยาต้านเอชไอวีและศึกษาความพึงพอใจของผู้ชม พบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อสื่ออินโฟกราฟิกเรื่องยาต้านเอชไอวี อยู่ในระดับมาก ดังนี้ ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการนำเสนอสื่ออินโฟกราฟิกที่ผลิตขึ้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการศึกษาต่อยอด ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและนำไปใช้ประโยชน์

จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกผู้ศึกษาเห็นว่า สื่ออินโฟกราฟิกยังมีข้อบกพร่องในส่วนต่างๆ

ประกอบด้วย กราฟิก และเสียง ซึ่งผู้ที่ทำการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกในลักษณะนี้มีข้อพึงระวัง ได้แก่

5.3.1.1 ภาพที่ใช้ในการนำเสนอควรสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและช่วงอายุ

5.3.1.2 เสียงที่ใช้ ทั้งเสียงพากษ์ และเสียงดนตรีประกอบไม่ควรที่จะเป็นเสียงโทนเดียวเพราะจะทำให้น่าเบื่อไม่น่าติดตาม

การนำสื่ออินโฟกราฟิกไปใช้ประโยชน์ โดยผู้ที่สนใจสามารถนำสื่ออินโฟกราฟิกไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ได้แก่

5.3.1.3 เพื่อเป็นสื่อให้ความรู้ในเรื่องของ ยาต้านเอชไอวี แก่บุคคลทั่วไป

5.3.1.4 สามารถนำสื่ออินโฟกราฟิกไปใช้ในการรณรงค์เพื่อลดการติดเชื้อ HIV ได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

จากการศึกษาและพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิก เรื่องยาต้านเอชไอวี ในครั้งนี้เป็นสื่อให้ความรู้แก่ผู้ใช้บริการคลินิกนิรนาม ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทย ทั้งนี้ยังสามารถนำไปพัฒนาหรือออกแบบสื่อในรูปแบบของ อินเมชั่นหรือเกมต่อได้ ทำให้สื่อมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น โดยผู้ชมสื่อเกิดการเรียนรู้แบบปฏิสัมพันธ์ในขณะที่เล่นเกมหรือรับชมอินเมชั่นแบบผสมภาพเสมือนจริงได้อีกด้วยทั้งยังส่งผลให้ผู้ชมสื่อเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินในขณะที่เล่นเกมหรือรับชมอินเมชั่น

เอกสารอ้างอิง

- กชিকা เหล่าสุทธีวงศ์, มาชามิ โนมุล, มนัสวี มณีภาณุจัน และพัชราภา คินันท์ (2558). การผลิตสื่ออินโฟกราฟิกเพื่อการประชาสัมพันธ์ในการให้ความรู้เกี่ยวกับการลดน้ำหนักที่ถูกต้อง (รายงานผลการวิจัย). ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- การออกแบบอินโฟกราฟิก. (ม.ป.ป.). [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 8 มีนาคม 2561, จาก <https://www.learningstudio.info/infographics-design/>
- จงกลณี จงพรชัย, กฤตติกา ตัญญาแสนสุข และ ลาวัลย์ ศรัทธาพุทช. (2559). อินโฟกราฟิกและการประยุกต์ในงานสุขภาพและเภสัชกรรม. *Thai Bull Pharm Sci* 2016, 11(2), 98-120.
- จงกลณี จงพรชัย, กฤตติกา ตัญญาแสนสุข และ ลาวัลย์ ศรัทธาพุทช. (2560). การพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกสำหรับให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวีและได้รับยาต้านไวรัส. *Thai Journal of Pharmacy Practice* 2017, 9(1), 145-156.
- จตุพิงศ์ ภูสุมาศ. (2560). Principles Infographic. นนทบุรี: อดิซี พรีเมียร์.
- พงษ์ศักดิ์ ไชยทิพย์. (2544). เทคนิคการออกแบบงานกราฟิก. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ด ยูเครชั่น.
- พิชชยานาฏ รีรักษ์. (2553). ระบบสี (Color Model). [ออนไลน์] ค้นเมื่อ 17 ตุลาคม 2561 จาก <http://tc.mengrai.ac.th/krunoom/instruction/photoshop/unit1-2.php>
- พรลภัส บุญสอน. (2561). ยาต้านไวรัส (Antiviral drugs). ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2561, จาก <http://haamor.com/th>
- สนั่น สระแก้ว. (ม.ป.ป.). ขั้นตอนการทำอนิเมชัน. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 22 กุมภาพันธ์ 2560 จาก <http://kanchanapisek.or.th/kp6/sub/book/book.php?book=36&chap=7&page=t36-7-infodetail04.html>
- สมเกียรติ ตั้งนโม. (2536). ทฤษฎีสี : A complete guide for Artists by Ralph Fabri. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วีรวัฒน์ ยอดมันและวิสูตร โพธิ์เงิน. (2558). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่อง ทฤษฎีสีเพื่อการเรียนรู้ศิลปะ ประเภทจิตรกรรม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. *Veridian E-Journal, Slipakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*. 8(3), 374-387.
- Adumlove.org. ยาต้านไวรัสเอชไอวีเพื่อป้องกัน (ยาเพรีป-ยาเป็ป). ค้นเมื่อ 23 มกราคม 2560, จาก <http://adamslove.org/d.php?id=72>
- พีระพร แก้วอ่อน. (2550). ประสิทธิภาพการกินยาต้านไวรัสไม่สม่ำเสมอของอาสาสมัครวัยรุ่นชาย ติดเชื้อเอชไอวี กรณีศึกษาโครงการวิจัยทางด้านโรคเอดส์แห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร. *วารสารโรคเอดส์*, 24(2) : 91-101.
- Mannheimer S., Friedland G., Matts J. CC, M. C. (2002). The consistency of adherence to antiretroviral therapy predicts biologic outcomes for human immunodeficiency virus-infected persons in clinical trials. *Clinical Infectious Diseases*. 34(8), 1115-21.

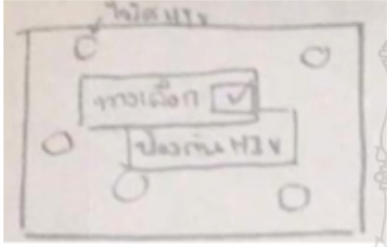
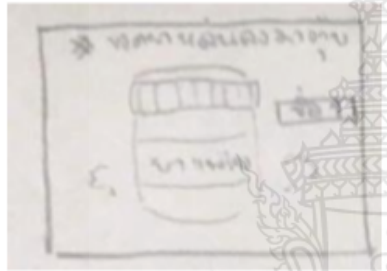
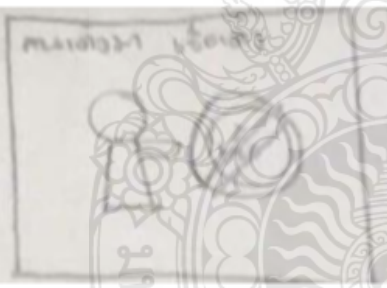
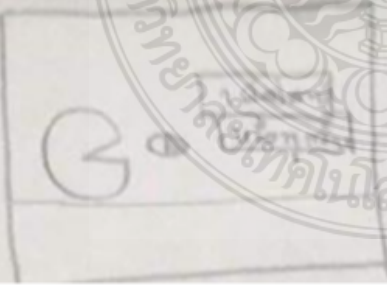
ธิดารัตน์ สุจิตธรรม. (2553). การวัดความร่วมมือและปัจจัยที่มีผลต่อความร่วมมือในการใช้ยาต้านไวรัสเอดส์ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ณ โรงพยาบาลตากสิน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร มหาบัณฑิต) สาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและบริหาร คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

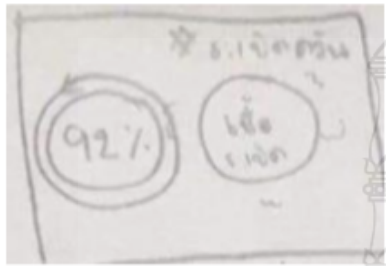
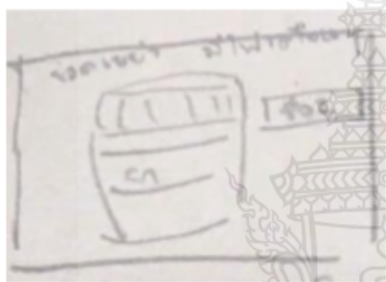

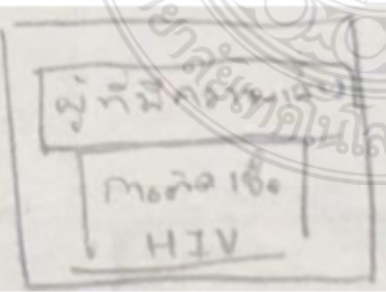

ภาคผนวก ก

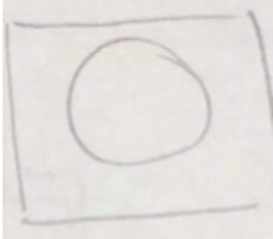
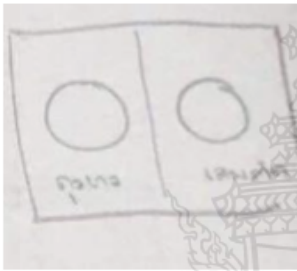

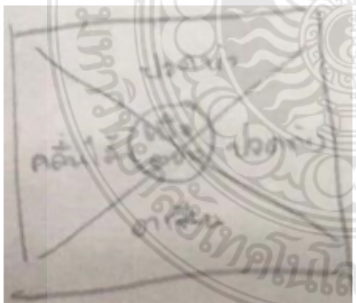
STORY BOARD

ลำดับ	Story Board	รายละเอียด	
		การเคลื่อนไหว	เสียง
1		<ul style="list-style-type: none"> • กล่องข้อความเลื่อนเข้า • เชื้อ HIV 	บรรยาย: รู้ใหม่ มีทางเลือกใหม่ในการป้องกันเชื้อ HIV แล้วนะ ก็คือการทานยาเพร็บบหรือเป็ป
2		<ul style="list-style-type: none"> • ขวดยาระงับตกลงมา • เต็งซื้อขึ้นมาแล้วยาขยับ 	บรรยาย: PreP (Pre-Exposure Prophylaxis)
3		<ul style="list-style-type: none"> • ตัวเชื้อ HIV ขยับไปมา • แล้วกาคาบามาทับอีกที่ • ขยับคนให้คนตัวเชื้อแล้ว • ค่อยดอยออกมา 	บรรยาย: ยาสำหรับผู้ที่ไม่มีเชื้อ HIV เพร็บบจะทำให้หน้าทีในการป้องกันก่อนการสัมผัสเชื้อ
4		<ul style="list-style-type: none"> • ขยับคนเพื่อกินยา • เลื่อนกล่องข้อความเข้ามา 	บรรยาย: ควรรับประทานอย่างน้อย 1 สัปดาห์หรือกินทุกวัน

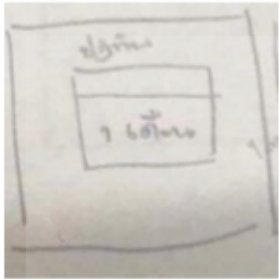
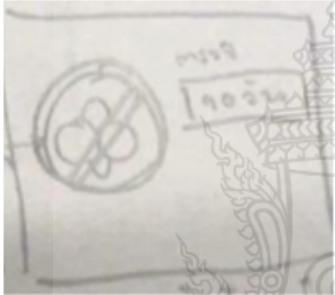

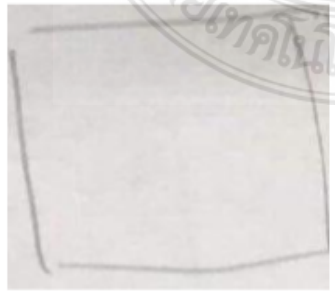
ภาพ ก. 1 STORY BOARD

ลำดับ	Story Board	รายละเอียด	
		การเคลื่อนไหว	เสียง
5		<ul style="list-style-type: none"> • ขึ้นเชื้อ HIV แล้วใช้ควินระเบิดมาเป็น 92% 	บรรยาย: และถ้าทานตรงเวลาจะสามารถลดความเสี่ยงในการรับเชื้อ HIV ได้ถึง 92%
6		<ul style="list-style-type: none"> • ขวดยากระดิ่งหล่นลงมา • เต็งข้อขึ้นมาแล้วยาขยับ 	บรรยาย: PeP (Post-Exposure Prophylaxis)
7		<ul style="list-style-type: none"> • เต็งคนขึ้นมาแล้วอ้อมข้อที่ขยับ • เต็งวงกลม 72 ชม. ขึ้นมาแล้วมีตัวหมุนรอบๆ • เต็งกลอง 1 เดือน 	บรรยาย: เป็นยาป้องกันเชื้อแบบฉุกเฉิน หรือยาที่กินหลังสัมผัสเชื้อ ควรกินทันทีภายใน 72 ชั่วโมง เพื่อการป้องกันการติดเชื้อและควรกินต่อเนื่อง ในระยะเวลา 1 เดือน สำหรับผู้ที่ได้สัมผัสเชื้อ
8		<ul style="list-style-type: none"> • เต็งข้อความขึ้นมา 	บรรยาย: ยาเพรียบยังสามารถลดความเสี่ยงของการติดเชื้อ HIV ได้

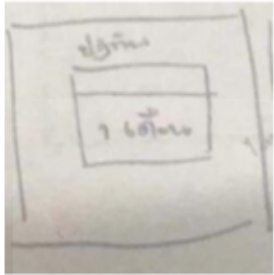

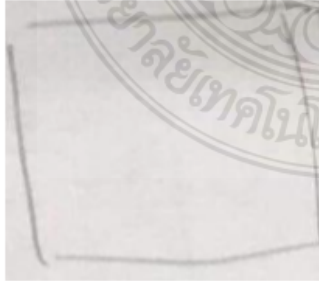
ภาพ ก. 2 STORY BOARD

ลำดับ	Story Board	รายละเอียด	
		การเคลื่อนไหว	เสียง
9		<ul style="list-style-type: none"> • แต่งวงกลมแล้วมีเพศ โพล์เข้ามา 	บรรยาย: ชายที่มี ความสัมพันธ์กับชาย สาว ประเภทสอง
10		<ul style="list-style-type: none"> • แต่งวงกลมแล้วมีเพศ โพล์เข้ามา 	บรรยาย: คนที่ไม่สามารถ ส่วนอุ้งอย่างอนามัยได้ อย่างสม่ำเสมอ และผู้ใช้ สารเสพติดประเภทฉีด
11		<ul style="list-style-type: none"> • แต่งข้อความขึ้นมา 	บรรยาย: ผลข้างเคียงจาก การทานยา มีไม่มาก แต่ อาจจะมีอาการข้างเคียงที่ ไม่ค่อยรุนแรง
12		<ul style="list-style-type: none"> • แต่งตัวผลข้างเคียง แล้วค่อยๆ ทำให้ ขึ้นมาที่สภาพ 	บรรยาย: เช่น ปวดหัว คลื่นไส้ ปวดท้อง อาเจียน ท้องเสีย เบื่ออาหาร

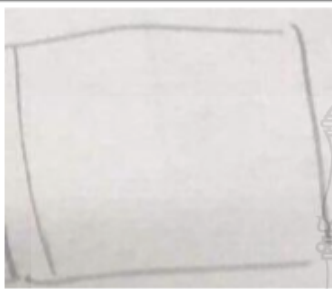

ภาพ ก. 3 STORY BOARD

ลำดับ	Story Board	รายละเอียด	
		การเคลื่อนไหว	เสียง
13		<ul style="list-style-type: none"> • สไลด์ปฏิทินเข้ามา 	<p>บรรยาย: แต่ส่วนใหญ่ มักจะหายเป็นปกติในเวลา 1 เดือน</p>
14		<ul style="list-style-type: none"> • แต่งไตขึ้นมาแล้วใช้เครื่องหมายห้ามพร้อมกับขึ้นตัวอักษรตรวจและกล่องข้อความ 90 วัน 	<p>บรรยาย: ยาเพริบไมเนนจะนำไปใช้กับผู้ที่มิมีปัญหาเกี่ยวกับไต หากต้องการใช้จะต้องพบแพทย์เพื่อตรวจไตทุกๆ 90 วัน เพื่อความปลอดภัย</p>
15		<ul style="list-style-type: none"> • แต่งตัวไตและค่าไวรัสตับอักเสบบี • กล่องข้อความขึ้นบอก (สไลด์ออก) • ปฏิทิน 1 เดือนสไลด์เข้า และค่ารับ HIV เียบพลันขึ้น 	<p>บรรยาย: นอกจากนี้ยังประเมินการทำงานของไตและตรวจหาค่าไวรัสตับอักเสบบี</p>
16		<ul style="list-style-type: none"> • สไลด์คุณหมอเข้ามา • ปฏิทินทุกๆ 3 เดือน แต่งขึ้น หลอดเชื้อ HIV ขึ้น • กล่องข้อความตรวจเชื้อ HIV และค่าไตขึ้น 	<p>บรรยาย: ระหว่างที่กินยาแพทย์จะนัดตรวจหาเชื้อ HIV ทุกๆ 3 เดือน พร้อมกับการตรวจหาค่าไตเพื่อให้มั่นใจในสุขภาพ</p>

ภาพ ก. 4 STORY BOARD

ลำดับ	Story Board	รายละเอียด	
		การเคลื่อนไหว	เสียง
17		<ul style="list-style-type: none"> • สไลด์ปฏิทินเข้ามา 	บรรยาย: แต่ส่วนใหญ่ มักจะหายเป็นปกติในเวลา 1 เดือน
18		<ul style="list-style-type: none"> • แต่งไตขึ้นมาแล้วใช้เครื่องหมายห้ามพร้อมกับขึ้นตัวอักษรตรวจและกล่องข้อความ 90 วัน 	บรรยาย: ยาเพร็บบิไม่แนะนำให้ใช้กับผู้ที่มีปัญหาเกี่ยวกับไต หากต้องการใช้จะต้องพบแพทย์เพื่อตรวจไตทุกๆ 90 วัน เพื่อความปลอดภัย
19		<ul style="list-style-type: none"> • แต่งตัวไตและค่าไวรัสตัวอักษร • กล่องข้อความขึ้นบอก (สไลด์ออก) • ปฏิทิน 1 เดือนสไลด์เข้า และค่ารับ HIV เียบพลันขึ้น 	บรรยาย: นอกจากนี้ยังประเมินการทำงานของไตและตรวจหาค่าไวรัสตัวอักษร
20		<ul style="list-style-type: none"> • สไลด์คุณหมอเข้ามา • ปฏิทินทุกๆ 3 เดือน แต่งขึ้น หลอดเชื้อ HIV ขึ้น • กล่องข้อความตรวจเชื้อ HIV และค่าไตขึ้น 	บรรยาย: ระหว่างที่กินยาแพทย์จะนัดตรวจหาเชื้อ HIV ทุกๆ 3 เดือน พร้อมกับการตรวจหาค่าไตเพื่อให้มั่นใจในสุขภาพ

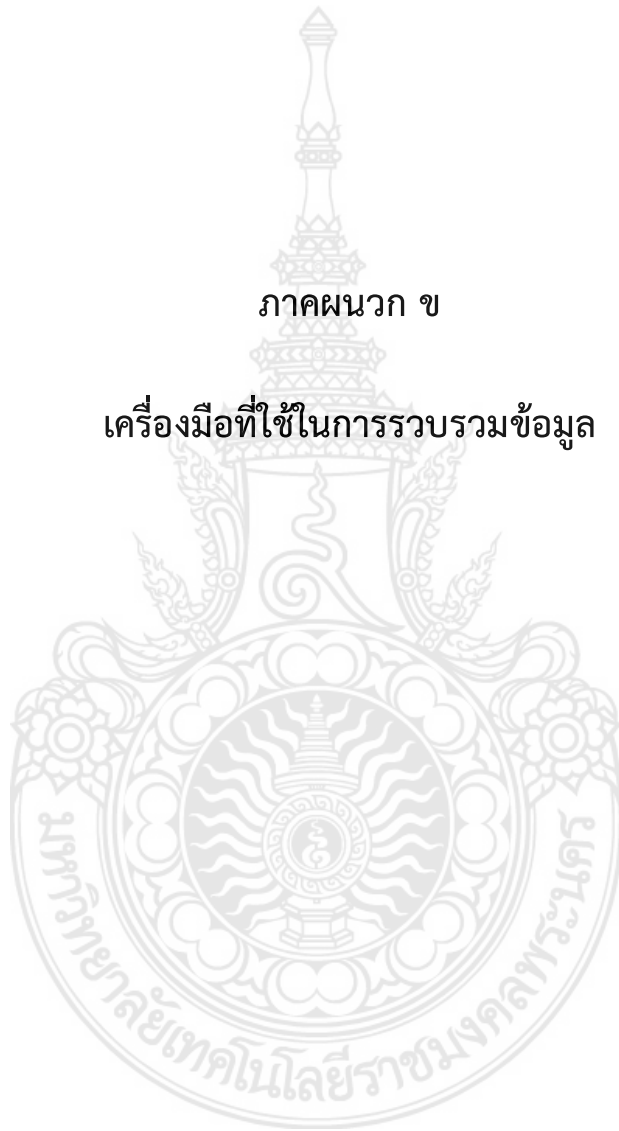
ภาพ ก. 5 STORY BOARD

ลำดับ	Story Board	รายละเอียด	
		การเคลื่อนไหว	เสียง
21		<ul style="list-style-type: none"> ขึ้นหมอบเพื่อบอกว่าหยุดกินยา 	<p>บรรยาย: เมื่อยาเพริบได้ผล คุณก็ไม่จำเป็นต้องใช้มันไปตลอด คุณสามารถปรึกษาแพทย์เพื่อให้หยุดกินยาได้</p>
22		<ul style="list-style-type: none"> สไลด์ด้วยยา 2 ตัวเข้ามา สไลด์ถุงยางเข้ามา ตั้งเครื่องหมาย + ขึ้นมา 	<p>บรรยาย: การกินยาเพื่อการป้องกัน เป็นเรื่องที่คุณสามารถตัดสินใจได้ให้ยาเป็นทางเลือกสำหรับคุณ ร่วมกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อการป้องกันการติดเชื้อ</p>
23		<ul style="list-style-type: none"> สไลด์คลินิกนิรนามและเปลี่ยนเป็นโรงพยาบาล 	<p>บรรยาย: สามารถรับยาได้ที่คลินิกนิรนาม ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทย หรือตามโรงพยาบาลรัฐขนาดใหญ่</p>
24		<ul style="list-style-type: none"> ตั้งโลโก้ผู้สนับสนุนขึ้นมา 	

ภาพ ก. 6 STORY BOARD

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินความพึงพอใจ อินโฟกราฟิก
ยาด่านเอชไอวี

*จำเป็น

เพศ *

ชาย

หญิง

อายุ *

21 - 30 ปี

30 - 45 ปี

45 - 50 ปี

ภาพ ข. 1 แบบสอบถามความพึงพอใจออนไลน์

ด้านเนื้อหา

1. ความถูกต้องครบถ้วน

มากที่สุด

มาก

ปานกลาง

น้อย

น้อยที่สุด

2. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา

มากที่สุด

มาก

ปานกลาง

น้อย

น้อยที่สุด

3. การเรียบเรียงเนื้อหาที่เข้าใจง่าย

ภาพ ข. 2 แบบสอบถามความพึงพอใจออนไลน์

3. การเรียงเรียงเนื้อหาที่เข้าใจง่าย

- มากที่สุด
- มาก
- ปานกลาง
- น้อย
- น้อยที่สุด

4. เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

- มากที่สุด
- มาก
- ปานกลาง
- น้อย
- น้อยที่สุด

ภาพ ข. 3 แบบสอบถามความพึงพอใจออนไลน์

5. เนื้อหา มีสาระและประโยชน์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้ในชีวิตประจำวัน

- มากที่สุด
- มาก
- ปานกลาง
- น้อย
- น้อยที่สุด

ด้านการนำเสนอ

1. มีความชัดเจนของภาพ เสียง หรือตัวอักษร

- มากที่สุด
- มาก
- ปานกลาง
- น้อย
- น้อยที่สุด

ภาพ ข. 4 แบบสอบถามความพึงพอใจออนไลน์

2. การใช้ภาษาถูกต้องเหมาะสม

- มากที่สุด
- มาก
- ปานกลาง
- น้อย
- น้อยที่สุด

3. ความน่าสนใจและเทคนิคที่ใช้ในชิ้นงาน

- มากที่สุด
- มาก
- ปานกลาง
- น้อย
- น้อยที่สุด

ภาพ ข. 5 แบบสอบถามความพึงพอใจออนไลน์

4. การดำเนินเรื่องอย่างต่อเนื่องเหมาะสมกับเวลา

- มากที่สุด
- มาก
- ปานกลาง
- น้อย
- น้อยที่สุด

5. การจัดวางองค์ประกอบเหมาะสม

- มากที่สุด
- มาก
- ปานกลาง
- น้อย
- น้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ

คำตอบของคุณ

ภาพ ข. 6 แบบสอบถามความพึงพอใจออนไลน์

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อ-สกุล	นางสาวเชษฐิศา มีชนะ
วัน เดือน ปีเกิด	9 พ.ค. 2540
ภูมิลำเนา	177/1 ซ.สมถวิล แขวงวงศ์สว่าง เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร 10800
ประวัติการศึกษา	
ปีการศึกษา	
พ.ศ. 2558 – ปัจจุบัน	จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีมีเดีย คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
พ.ศ. 2554 -2557	จบการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาคอมพิวเตอร์กราฟิก วิทยาลัยเทคโนโลยีสยามบริหารธุรกิจ นนทบุรี

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อ-สกุล	นางสาวธันภร ภัทรโสภายชัย
วัน เดือน ปีเกิด	24 ม.ค. 2540
ภูมิลำเนา	82 ซ.เศรษฐกิจ 5 หมู่บ้านเศรษฐกิจ แขวงบางแคเหนือ เขตบางแค กรุงเทพมหานคร 10160
ประวัติการศึกษา	
ปีการศึกษา	
พ.ศ. 2558 – ปัจจุบัน	จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยี 멀티มีเดีย คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
พ.ศ. 2552 -2557	จบการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษา โรงเรียนศึกษานารีวิทยา